

Ēdolniekiem trūkst ģimenes ārsta

Ceturtdien Ēdolē notika sapulce par sasāpējušu jautājumu – ģimenes ārsta trūkumu. Ar iedzīvotājiem tikās Kuldīgas novada domes izpilddirektors vietniece Agnese Buka un pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja.

Ēdolnieki sapulcē uzsvēra, ka vēlas, lai ģimenes ārsts būtu pieejams pagastā, nevis tikai Kuldīgā. Viņiem atbild (no labās) Kuldīgas novada domes pārstāve Agnese Buka un pagasta vadītāja Anda Upleja.

Kopš mūžībā devies dakteris Ēvalds Upenieks, apmeklēt ģimenes ārstu pagastā nav iespējams. „Gribu ikvienam no sirds izteikt līdzjūtību, jo zaudēt ārstu, kas sniedzis atbalstu ilgu laiku, ir līdzīgi kā zaudēt ģimenes locekli,” sacīja A.Buka.

Ēdolniekiem piedāvāts pierakstīties pie Sarmītes Opmanes Kuldīgā. Taču, kā sacīja A.Buka, ārste nevar darbu organizēt tā, lai pacientus pieņemtu arī Ēdolē. Tāpēc tiem, kuri pāriet pie šīs dakteres, nav cita varianta kā braukt uz pilsētu. Pagasta pārvalde ir gatava dot transportu ceturtdienās, jo

ēdolnieku pieņemšana pie S.Opmanes plānota šajā dienā, taču, ja vajag citā, arī tas iespējams, ja vien pašam ir, ar ko braukt. „Daktere Opmane ir ļoti pretimnākoša – gatava pieņemt katru un rast labāko veidu, kā tur nokļūt,” uzsvēra A.Buka.

Domājot, kā atrast jaunu ārstu tieši Ēdolē, iezīmējusies arī cita problēma, proti, lifta trūkums. Telpās, kur pieņēma Ē.Upenieks, tāda nav, jo agrāk nebija tādas prasības, taču, ja atvērtu jaunu praksi, lifts ir obligāts – noteikumi mainījušies. Citādā ziņā telpas esot ļoti labas un pacientiem piemērotas.

Liftu agrāk vai vēlāk varētu ierīkot, taču lielākā problēma ir pats mediķis.

Sapulcē piedalījās vairāk nekā 30 ēdolnieku, un vairums puda neapmierinātību, ka ģimenes ārsts vai vismaz viņa palīgs nav pieejams pagastā. Tika nolemts, ka iedzīvotāji savas prasības uzrakstīs vēstulē, klātesošie to arī izdarīja un turpat parakstīja. Vēstule tiksot adresēta Nacionālajam veselības dienestam un pašvaldībai. Galvenais ir panākt, lai ārsts pieņem pašā Ēdolē.

Līgas Gabrānes
teksts un foto

**Sākas Truša-
Zaķa-Kaķa
gads.**
Kā trušiem
klājas
ventspilnieku
**Edgara Ciršas
un Aismas
Meijeres-Ciršas
ģimenē?**

→ 9. lpp.

„Galvenais, ka bijām vienoti un brīvība tika nosargāta,” **barikāžu laiku vērtē** vēstures zinātņu doktors **Guntis Zemītis.**

→ 2. lpp.

Temperamentīgā **mūziķe**

Katrīna Gupalo: „Ir grūti ko plānot, jo dzīvojam uz atombumbas. Bet jāpalīdz Ukrainai ar visu, ko varam.”

→ 7. lpp.

„Man vienmēr ir mērķis. Kā vienu sasniedzu, tā ķeros pie nākamā,” saka Kuldīgas **vieglatlēte Beāte Buka**, kurai 14 gados jau ir Latvijas mēroga sasniegumi.

→ 12.-13. lpp.

Suņu pastaigu un mācību laukums Kuldīgā izveidots. **Kā to uzturēt kārtībā?**

→ 10. lpp.

Otrdien, 24. janvārī:

- Atceramies barikāžu laiku.
- Audēja Ineta Zalkovska.
- Kaķu, zaķu, trušu fotokonkurss.
- Kā taupīt elektrību.
- Kurš apkalpo vislaipnāk?

REDZĒJUMS

Pēc video – no darba ārā!

Daiga
Bitiniece

Dzīvojam laikā, kad robežu starp privāto un publisko dzīvi mainījuši vai brīžiem pat padzēsuši sociālie mediji: feisbuku, tviteris, instagrams, tiktoks. Teksti un videoblogi.

Skaļākais šīgada atgadījums notika ar Rutas Zatleres no vannasistabas publicēto video, kurā, esot veļas veida topiņā un tīrot seju, viņa stāstīja par Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas Radioloģijas centru, kur tikko bija kļuvusi par vadītājas pienākumu izpildītāju.

„Būt dabiskam, patiesam ir labi, taču amats uzliek savus ierobežojumus.”

Un pēc šī publiskā izgājiena uzreiz amatu zaudēja... Sociālo mediju ekspertu un personāldaļu vadītāju viedokļi atšķīrās, vai sods nav tomēr pārāk bargs. Taču vairākos viņu argumentos, domāju, mums katram derētu ieklausīties.

Pirmais ir par to, vai darba ņēmēja saziņa sociālajos medijos atbilst darbavietas vērtībām. Jo gluži ne-

viļus, arī brīvajā laikā komunicējot publiski, mēs ar savu uzvedību nododam tālāk arī savas darbavietas vērtības.

Otrais – vai darba ņēmējs ir informēts, kas vēlams un kas ne (ir tādas vietas, kurās lietot sociālos medijus pat ir aizliegts). Jo radošāka darbavietā, ar brīvāku uzvedības kultūru, jo dažādāk var (varbūt pat vēlams!) izpausties. Būt dabiskam, patiesam ir pat labi, taču amats uzliek savus ierobežojumus. Iespējams, šo konkrēto kļūdīšanos var norakstīt uz jaunību un pieredzes trūkumu, jo, kā uzsver personālvadības eksperte Katrīna Ošleja, nobriedis profesionālis amata ierobežojumus izprot labāk. Ir piesardzīgāks, apzinās, ka nekad nevar paredzēt, kad uzrakstītais vai parādītais varētu negatīvu ietekmi atstāt uz pašu.

Darba zaudēšana ir tikai viens aspekts. Daudz aktuālāks noteikti ir kas cits – darba atrašana. Kur tas laiks, kopš darba devējs pirms tam, kad pieņem kādu darbā, izpēta potenciālā darbinieka paša publiskoto informāciju par sevi. Tās var būt fotogrāfijas, tie var būt teksti, kur varbūt katrā teikumā ir pa gramatiskai kļūda. Un tie var būt arī darba devēja uzskatiem un darbavietas politikai neatbilstoši vēstījumi – vai nu paša radīti, vai no kāda cita pārsūtīti, piemēram, par kodu, homoseksualitāti, Krievijas karu, ukraiņiem utt.

Gribam to vai ne – tāds laikmets ir iestājies, un ar to mums jāreķinās.

MANUPRĀT

Ja nu sāktu ar sevi?

Pārsvarā jau agri bērībā mācīts, ka piesārņot vidi nedrīkst. Diemžēl secinu, ka daudziem šī mācība lidojusi pa vienu ausi iekšā, pa otru ārā vai – sliktākajā gadījumā – tādas pat nav bijis. Pilsētā redzu zemē ātrās ēdināšanas uzņēmumu iepakojumus, saldo dzērienu bundžas. Lietu saraksts ir garš. Šāds skats mani pat vairs nepārsteidz. Bet katru reizi izjūtu vilšanos. Ik pa laikam gadās arī redzēt pašu procesu, un pārsvarā to dara jaunieši un bērni. Vai šī ir kārtējā problēma ar jauno paaudzi? Es teiktu, ka ne. Manuprāt, vaina ir vecāku audzināšanas metodēs: daudzus tas nemaz neuztrauc. Jau bērībā jāmaca, ka tā nedrīkst rīkoties. Bērniem vajadzīgs piemērs – viņiem jāredz, kā vecāki savāc un tvertnē iemet ceļmalā nomestu bundžu. Ja šāda pieredze nav bijusi, nevajag brīnīties par iznākumu, kad bērns pieaug. Es visai

ģimenei ieteiktu piedalīties talkās. Tas nāks par labu gan dabai, gan bērnu attīksmei pret apkārtni.

Pilsētas nomalēs joprojām ievēroju alus un citu dzērienu pudeles krūmos vai ceļmalās. Tas liecina, ka taromātu ieviešana pagaidām nav spējusi apstādināt tukšo pudeļu izmešanu. Nedomāju, ka depoziņa punkti ir kļūda, drīzāk dažu ieradumus gandrīz nekādi nav iespējams ietekmēt. Es rakstu *gandrīz nekādi*, jo, ja tiks ieviests bargs sods, pat visaktīvākais piesārņotājs būs spiests ieradumus mainīt. Protams, gandrīz jebkurā pasaules pilsētā ir līdzīgi kā Kuldīgā, bet tas nenozīmē, ka nevaram to mainīt. Ja katrs sāks savākt kaut vai aiz sevis, Kuldīga noteikti izskatīsies daudz tīrāka.

Edvards Sokolovskis
(Jauno žurnālistu skola)

TRĪS PAR VIENU

Kā šodien atceramies 1991. gada janvāra barikāžu laiku?

INTERESEI VAJADZĒTU BŪT LIELĀKAI

1. Ilze Kudiņa, vēstures skolotāja

Kuldīgā un Skrundā:
– Skolēniem barikādes šķiet kā sens un tāls laiks, viņiem grūti izprast to nozīmīgumu valsts pastāvēšanā. Ļoti gribētos, lai interese būtu lielāka. Par to runājam stundās, tagad rīkojam ārpusklases pasākumus, lai zināšanas neaprobežotos tikai ar faktu atcerēšanos. Šodien Skrundas jauniešu centrs rīko pasākumu, kāds iedibināts pirms pandēmijas: astotie kopā ar skolotāju sagatavojuši uzdevumus, kas jāizpilda devītajiem. Bet aizrautību neredz. Ir kā parasti: ja skolotāji liek, tad jādara.

Skolā jau sāk iet to vecāku bērni, kas barikāžu laikā paši bija mazi vai vispār nebija dzimuši. Vēstures uztverē daudz atkarīgs

no ģimenes. Ir tādi jaunieši, kuriem tētis vai vectētiņš barikādēs piedalījies, arī mammas par to laiku stāstījušas. Bet, ja ģimenē netiek runāts, tad notikums liekas tāls un svešs. Tāpat kā karš Ukrainā. Visi zina – ik dienu televīzijā vai sociālajos tīklos pienāk informācija, par to tiek runāts. Ir jaunieši, kuri stāsta, ka gatavi kaut tūlīt ņemt šauteni un iet karot, ja tik ļautu. Bet tās tikai tādas emocionālas runas. Vēsture mums ir svarīga, un skolotāji cenšas, lai bērni to saprastu. Lai neuztvertu tikai kā pasēdēšanu pie ugunsкура, bet kā ļoti nozīmīgu brīdi arī viņu nākotnei. Bez vēstures nevar veidot patriotismu. Meklējam radošu pieeju, un tad jau tā interese rodas. Bet jārunā arī ģimenēs, jo tajās tiek ielikts pamats.

KRITISKOS BRĪŽOS VIENOTĪBA PARĀDĀS

2. Guntis Zemītis, vēstures zinātņu doktors:

– Pasākumi notiek, daudzviet skolas tos rīko, lai uzskatāmāk stāstītu par būtiskiem vēstures notikumiem. Tas nozīmē, ka daļa apzinās: ir pienācis brīdis vēstījumu nodot jaunajai paaudzei, kamēr vēl dzīvi barikāžu dalībnieki. Šis ir laiks, kad par to jādomā. Latvijas vienotība kritiskos brīžos ir mūžīga tēma. Svarīgi ir vienotības apziņu nepātraukti uzturēt, jo tā ir pārāka par ikdienas nebūšanām, nepatīkamiem sākumiem, nepopulāriem valdības lēmumiem. Kritiskos brīžos tas jāizmirst un jāiet sargāt savu valsti: vai nu ar plikām rokām, kā mēs to darījām pirms 32 gadiem, vai ar ieročiem, kā to šodien dara ukraiņi. Barikāžu pasākumi vairs nav tikai ugunsкура kurināšana un dalībnieku tikšanās, lai atcerētos jaunību.

PATEICOTIES CILVĒKU DROSMEI

3. Aleksandrs Lange, kādreizējais tautfrontietis, barikāžu dalībnieks, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts, kurš balsoja par valsts neatkarību:

– Atceros barikāžu laiku tā, kā tas bija pirms 32 gadiem. Mana attieksme nav mainījusies: domāju, ka arī citi saprot brīvības aizstāvēšanas nozīmi. Būtībā nebijām tālu no Ukrainas situācijas. Šodien tas gan ir citādi, jo daudz mainījies politiskajā situācijā un tur reāli notiek karš. Pie mums pavērsieni arī varēja būt traģiski. Bet barikādēm un cilvēku drosmei tajā laikā bija tik liela nozīme, ka brūkošā Padomju Savienība, Krievija neizšķīrās par bruņotu armijas uzbrukumu un civiliedzīvotāju iznīcināšanu. Paldies visiem kuldīdzniekiem, kas brauca uz barikādēm

Rīgā vai palika šeit sargāt raidstaciju un pastu! Kuldīga šajā vēstures lappusē ir ierakstīta īpaši, jo te bija stratēģiski objekti ārpus galvaspilsētas, tāpēc arī šeit bija barikādes.

Man šķiet, ka līdz ar paaudžu maiņu nozīmīgums piemirsies. Ir vajadzīgas vēstures stundas, lai jaunajiem liktu apjaust, ka ne vienmēr bijuši tik pārtikuši un mierīgi laiki, kādos dzīvojam vairāk nekā 30 gadus. Lai viņi valsts neatkarību novērtētu. Ar 4. maija deklarācijas klubu braucam pa skolām un par to stāstām. Jaunieši ir zinātkāri – viņus tas interesē. Svarīgi izstāstīt tā, lai saprot, kāda reāli bija situācija, kāpēc barikādes rīkotas Kuldīgā, un to, ka arī mums šeit darbojās Interfronte. Un cik bīstami tas viss bija.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Dzirdot par plūdiem Jēkabpilī, arī mūsposē skats aizķeras pie bagātīgā šīs ziemas ūdeņu daudzuma, kur to vajadzētu un arī kur nevajadzētu.

Lailas Liepiņas teksts un foto

LASĪTĀJS VAICĀ

Čeku tomēr vajag prasīt

Kāds lasītājs vēlas noskaidrot, ko darīt, ja tirgotājs nedod čeku, un visbiežāk tā esot, iegādājoties malku.

Vīrietis stāsta: „Liela daļa iedzīvotāju par malku saņēma 60 eiro pabalstu, jo nevarēja parādīt čeku, un daudzviet to nedod – jāmaksā skaidrā. Kā rīkoties, lai čeku tomēr saņemtu?”

Valsts ieņēmumu dienestā (VID) noskaidrojām, ka iepērkoties vai citā darījumā vienmēr vajag paņemt čeku vai citu attaisnojuma dokumentu, kā arī palūgt to izsniegt, ja pārdevējs nav iedevis pats. Ja iedzīvotāji saskaras ar situāciju, kas rada pamatotas aizdomas par nodokļu nemak-

sāšanu, ikviens var dienestu informēt e-pastā (parkapumi@vid.gov.lv) vai pa bezmaksas uzticības tālruni 80009070.

Krievijas uzbrukums Ukrainai veicinājis ekonomisko nestabilitāti un strauju pieaugumu energoresursu cenai. Lai mazinātu ietekmi uz iedzīvotāju izdevumiem, valdība operatīvi lēma par to, lai tēriņus par kurināmo daļēji kompensētu. Nav obligātas prasības atbalstu par malkas iegādi piešķirt tikai tad, ja var uzrādīt attaisnojuma dokumentu, tāpēc šādas summas izmaksa ir līdzvērtīga pabalstam. VID pabalstu izmaksu nekontrolē. Tas uzrauga neregistrētu saimniecisko

darbību neatkarīgi no uzņēmējdarbības jomas. Ja konstatēts, ka fiziskas personas darbība atbilst saimnieciskās darbības kritērijiem, VID pēc principa *Konsultē vispirms* cilvēku informē (rakstiski, telefoniski, aicinot uz konsultācijām u.tml.), ka saimnieciskā darbība jāreģistrē. Arī kontrole notiek pēc konkrētā uzņēmumā konstatētiem riskiem, un vispirms redzeslokā nonāk tie uzņēmumi, kuru nodokļu administrēšanas un samaksas disciplīna ir zema. Atlase nav atkarīga no uzņēmējdarbības veida.

Inta Jansone

Malku pārdod arī privātajiem

Kādu vīrieti interesē tas, vai privātpersona var malku nopirkt no *Latvijas Valsts mežiem (LVM)* un kāda cena ir lapkoku kluču malkai.

Kurzemnieks noskaidroja, ka visā Latvijā privātpersonas no LVM var pašpatērīnam iegādāties jauktu koku malku. Noteikumi, aktuālā cena (ar piegādes izmaksām) un pieteikšanās

iespēja ir atrodamā interneta mājaslapā: www.lvm.lv. Cena tiek atjaunota reizi ceturksnī, pārreķinām izmantojot tirgus cenu. Pašlaik 1 m³ maksā 62,37 eiro (bez PVN).

LVM uzņemas piegādāt tikai jauktu koku malku, taču līguma slēgšanas laikā var pārrunāt iespēju piegādāt skujkoku vai lapkoku. Minimālais pasūtījums ir

pilna kokvedēja krava – 30 m³. Tā kā malka tiek pievesta ar kokvedēja sastāvu (auto ar piekabi ir 52 tonnas smags, ap 19 m garš), pirms pasūtījuma pircējiem jāizvērtē, vai piegādes vietā šāds transportlīdzeklis varēs droši iebraukt un kravu izkraut.

Inta Jansone

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Spoguļus cenšas notīrīt

Pēc bīstamas situācijas Kuldīgā auto vadītājam radies jautājums, kas pilsētā uzrauga ceļa zīmes un spoguļus. Vai tie ir notīrīti un pietiekami saskatāmi?

Kādurīt viņš braucis pa Policijas ielu un krustojumā ar Baznīcas ielu teju notikusi sadursme ar automašīnu, kas strauji braukusi no Rātslaukuma uz Katrīnas baznīcas pusē. Otrs auto vadītājs acīmredzami pārkāpis noteikumus, jo braucis pretēji atļautajam virzienam. Kopš Baznīcas iela ir vienvirziena, Policijas ielā

pirms krustojuma vairs nav zīmes *Stop!*, bet jādod ceļš transportam no kreisās puses. Vietējie to ielāgojuši, un, iespējams, likumpārkāpējs bijis iebraucējs. Ir spoguļi, bet torīt tas bija apledojis un nevarēja redzēt, ka pa Baznīcas ielu kāds brauc pretējā virzienā. Kuldīdznieki bijis ļoti uzmanīgi, un no nelaiimes izdevies izvairīties.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu valdes priekšsēdis Kaspars Porīkis skaidro, ka zīmes un spoguļi pilsētā tiek izlikti

norādītās vietās pēc domes transporta komisijas lēmuma. To stāvoklis tiek uzraudzīts regulāri. „Apsnigušas vai aizputinātas zīmes un spoguļus cenšamies notīrīt,” stāsta K.Porīkis. „Laiku pa laikam apsmidzinām ar speciālu materiālu, lai spoguļi neaizraso, bet tas nav uz ilgu laiku. Īpaši mitrajā laikā temperatūras maiņas dēļ tie noraso ļoti ātri, un visus uzreiz notīrīt nav iespējams.”

Daina Tafelberga

MUMS RAKSTA

Kurzemē pērn atgriezušies 185 cilvēki

Pēc dzīves ārvalstīs pagājušogad Kurzemē atgriezušies 185 cilvēki un tādu vēlmi pauduši vēl 123. Kopš 2018. gada marta to jau izdarījuši 965 cilvēki, kuri par dzīvesvietu visbiežāk izvēlējušies Liepāju, Ventspili, Tukumu, Kuldīgu.

„Cilvēku plānus atgriezties dzimtenē ietekmē situācija pasaulē – potenciālie remigranti rūpīgāk plāno pārcelšanos uz Latviju, laikus meklējot darba un izglītības iespējas, mājokli. Ievērojami augušas

iespējas nokārtot dažādas formalitātes, tai skaitā piedalīties darba intervijās. Attālināta darba iespējas veicinājušas arī interesi par mājokļiem piepilsētās vai laukos.

Kurzemes plānošanas reģionā pērn individualizēti piedāvājumi sagatavoti 628 cilvēkiem, kopš 2018. gada marta – 2688 cilvēkiem, kuri izrādījuši interesi. Ļoti priecājos par ikvienu, kurš dzimtenē atgriezies, šeit rada uzņēmumu vai strādā citādi, rod sev mājas, veido vai jau

ir izveidojis ģimeni un audzina bērnus. Varu sniegt atbalstu par pakalpojumiem ģimenēm, par mājokli, darba un uzņēmējdarbības iespējām, sociālajiem un sadzīves jautājumiem. Ar koordinatora pakalpojumiem var iepazīties vietnē www.paps.lv. Vairāk par šo procesu: www.kurzemesregions.lv/remigracija.”

Agnese Berģe, Kurzemes plānošanas reģiona remigrācijas koordinatore

NUMURA CITĀTS

Solvita Lapiņa, Kuldīgas suņu apmācības un pastaigu laukuma izveides iniciatore:

„Ir sākusies nākamā fāze pēc uzbūvēšanas – uzturēšana. Jāsāk visiem kopā darboties: aiz sava mājdzīvnieka jāsavāc pašam un katram pašam par šo vietu jā rūpējas. Nedrīkst pieļaut, ka uz pārkāpumiem tiek pievērtas acis, – ir jārikojas.”

Inese Slūkas zīmējums

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Skrundai pilsētas statuss piešķirts pirms 27 gadiem. Kopš pērnā gada tā vairs nav Latvijas visjaunākā pilsēta. Tomēr tā var lepoties ar gadsimtiem senu vēsturi.

Ar ko, jūsuprāt, Skrunda var lepoties?

Kas jums šajā pilsētā patīk?

Ineta, Skrundas pagasta Kušaiņu ciema iedzīvotāja:

– Esmu no Rīgas, šajā pusē dzīvoju apmēram deviņus gadus. Pilsētiņa maza un kluša – viss ir labi. Uz Skrundu nāku pakaļ bērniem – viņi te iet skolā un bērnudārzā. Daudziem zināma ir pastaigu taka gar Ventu. Kopā ar ģimeni pirms Ziemassvētkiem to izgājām.

Ruta, skrundeniece:

– Esmu te ieprecējusies. Sāku dzīvot pēc tehnikuma beigšanas. Manas mīļākās pastaigu vietas ir gar Ventu. Katru dienu eju kopā ar sunīti, arī uz pilsētas centru un tirgu. Skaistu vietu te netrūkst. Esmu ļoti apmierināta. Apmeklēju šeit dažādus pasākumus, janvārī – pašdarbības kolektīvu koncertu.

Selga, Skrundas iedzīvotāja:

– Šeit dzīvoju nu jau 59 gadus. Lepojos arī ar to, ka Venta skaisti met savus līkumus. Man te ir dzimtas mājas, ģimene, arī meita tepat strādā. Skaista ir pastaigu taka gar Ventu, ko bieži apmeklējam, un pulkstenis *Laika upe* pilsētas centrā.

Ilze, skrundeniece:

– Man patīk tas, ka viss ir sakārtots. Ļoti skaisti! Ja kāds atbrauc ciemos, noteikti izvedam ekskursijā pa pilsētu. Tas, ko viesiem parasti parādu, ir pilsētas centrs pie kultūras nama, Ventas pastaigu taka.

Kitija no Skrundas, strādā veikalā:

– Es noteikti gribu izcelt pastaigu taku pie Ventas. Tagad vakaros tur īpaši smuki, jo ir izrotāts un deg gaismiņas. Vasarā es ieteiktu apmeklēt baskāju taku. Interesanta ir arī pirtiņa pie Ventas, bet pilsētas centrā – pulkstenis *Laika upe*. No pasākumiem man vislabāk patīk Pilsētas svētki.

Dace, skrundeniece, strādā veikalā:

– Mēs varam lepoties ar sakoptu vidi. Es atceros no jaunības, ka agrāk tā nebūt nebija. Tagad centrā viss tik skaisti sakopts, arī pilskalns lieliski sakārtots. Kad mums atbrauc viesi, visbiežāk aizejam uz pilskalnu. Izejam pastaigu taku gar Ventu. Varu izcelt Pilsētas svētkus. Kopā ar pārējiem zemnieku saimniecības *Kalna Dzenīši* darbiniekiem esmu piedalījies laivu braucienā pa Ventu, kas ir mūsu svētku tradīcija.

Līga Gabrāne
Lauras Vilertes foto

Stendera picērijai – 20

„Šomēnes Kuldīgas picērijai aprit 20 gadu, un svinam to visā Kurzemē, jo šeit ir mūsu mazā picēriju tīkla starta punkts,” stāsta uzņēmuma *Arktika G* īpašnieks Artis Rozītis.

Stender's pica ēdināšanu piedāvā Kuldīgā, Saldū, Talsos un Ventspilī. Trešdien 20. jubilejā visās vietās pirkumiem bija 20% atlaide.

A. Rozītis uzskata, ka laika jēdziens ir relatīvs: „Grūti pateikt, vai tas ir ilgi vai nav. Pirms 20 gadiem likās, ka tas ir nežēlīgi garš laika periods. Tas bijis gana intensīvs, tāpēc tagad nešķiet, ka tas ir ļoti ilgi. Bet distance noiet liela, īpaši ēdināšanā. Mēs jau zinām, kā nozare pa šiem gadiem mētāta, tāpēc šajā lauciņā 20 gadu nav maz. Mūsu bāram-klubam *Stender's* ir 23 gadi.”

Visgrūtākie bijuši pirmie, jo tas ir ieskriešanās un sistēmas sakārtošanas laiks. Tāpat kā citur apkalpojošajā sfērā noteicošie ir klienti. Tāpēc uzņēmējs saka lielu paldies par kopbūšanu. „Ja nebūtu klientu, nebūtu šo 20 gadu, jo viss iet roku rokā. Mēs varam radīt lielas un mazas lietas, bet, ja cilvēkiem tas nav interesanti vai vajadzīgi un viņi to neatbalsta, šo pakalpojumu vai precī nopērkot, tas agri vai vēl beidzas.”

Visvairāk A. Rozīti iepriecina klientu pozitīvie novērtējumi. Tas darbā esot viens no galvenajiem priekšiem. Bet cenu pieaugumu

Kuldīgas picērija *Stender's Pica* šomēnes svin 20. gadskārtu. Viesmīle-bārmene Marija Krastiņa te strādā kopš pagājušā gada maija, bet Inita Petrovica – kopš 2019. gada.

uzņēmums izjūt tāpat kā visi un mēģina pielāgoties. „Saņemot elektrības rēķinu, protams, kļūst neomulīgi. Tagad situācija pamainījās, bet, uz cik ilgu laiku, to redzēsīm. Noteikti lielie ūdens plūdi beigsies, turbīnas tik ātri vairs negriezīsies, un cena ies uz augšu. Bet mēģinām kaut kā balansēt.”

Picēriju tīklā atkarībā no sezonas strādā pat 80 darbinieku. Lai gan picu topu pēdējos mēnešos uzņēmējs nav apskatījis, viņš ir pārliecināts, ka viena no trim pieprasītākajām ir *Studentu pica*.

Kristīnes Pabērzas teksts un foto

Vēl var nobalsot par Kilogramu kultūras

Šodien 23.59 beigsies Latvijas sabiedrisko mediju gada balvas *Kilograms kultūras ziemas balsojums*. Vairākos nominētajos notikumos iesaistīta sabiedrisko attiecību aģentūras *Ogilvy PR Latvia* komanda, kurā par projektu direktori strādā kādreizējā kuldīdzniece Aija Freija-Zonne.

Aģentūras klients ir Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris (LNSO), kas kategorijā *Mūzika* izvirzīts ar trim notikumiem: opermūzikas galā koncertu *Draugi Andrejam Žagaram*, koncertu *Vasks un Vona-Viljamsa „Jūras simfonija”* un koncertu *LNSO, Mālers un Sinaiskis*.

Muzeju gaida akreditācija

Lai saņemtu akreditācijas aplieciņu, Kuldīgas novada muzejam vispirms jāizstrādā darbības un attīstības stratēģija līdz 2028. gadam. Tā jāapstiprina domē.

Par paveikto un iecerēm deputātiem sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejā stāstīja iestādes direktors Eduards Damberts: „Atskatoties uz pagājušajiem pieciem gadiem, redzams, ka tas ir bijis laiks, kurā sakārtotas muzeja pamatdarbības jomas, ielikti kārtīgi pamati attīstībai. No aģentūras

Kategorijā *Pārsteigums* žūrija izvirzījusi teātra trupas *Kvadrifrons* izrādi par prostatas vēzi *Pisties vai dzīvot*, kas pirmoreiz skatītājiem rādīta pērn vīriešu veselības mēnesī. Izrāde veidota sadarbībā ar aģentūras ilggadējo klientu – Latvijas Urologu asociāciju. „Mūsu uzdevums bija atrast netradicionālu veidu, kā vīriešu uzmanību pievērst tam, kāpēc ir jānodod analīzes un jāiet pie ārsta,” stāsta A. Freija-Zonne. Uzņēmuma komanda jūtas pagodināta, ka šie notikumi izvirzīti balvai. Aija uzskata, ka *Kilograms kultūras* ir ekskluzīvs konkurss, kurā žūrija visu vērtē diezgan strikti. „Mums ir ārkārtīgi liels prieks, ka šie notiku-

mi ir starp ziemas nominantiem. Tā ir kvalitātes zīme arī tad, ja balvu tie neiegūst, tomēr ir lepnums būt šajā sarakstā. Liels prieks par sadarbību ar *Kvadrifronu*, jo izrāde rādīta tikai divas reizes un guvusi uzmanību īsā laikā. To var skaidrot ar dažādām interpretācijām – vai tas bijis skandalozais nosaukums vai kas cits –, bet par to liels prieks.”

Par žūrijas izvirzītajiem notikumiem var balsot mājaslapā *Lsm.lv* sadaļā „*Kilograma kultūras*” balsojums. Finālā no katras kategorijas tiks tikai viens darbs, kas būs saņemis sabiedrības lielāko atbalstu.

Kristīne Pabērza

kļuvām par iestādi, tādēļ bija jāpārstrādā arī dokumenti. Atjaunojies darbinieku sastāvs.”

Par attīstības projektiem direktors saka: „2019. gadā muzejs apsaimniekošanā ieguva vēsturisko Latvijas Bankas ēku, un visi darbinieki strādāja pie tā, lai iekārtotu krātuves, kurās glabāt priekšmetus. Pagājušā gada beigās krājumā bija vairāk nekā 150 tūkstošu priekšmetu. Tā ir viena no lielākajām kolekcijām Kurzemē. Esam ne tikai iekārtojuši telpas, bet arī uzlabojuši

glabāšanas apstākļus. Ekspozīcija tiek izstrādāta, bet tuvojamies finiša taisnei.” Agrākā bankas ēka Dzirnau ielā atvērta pētniekiem un tiem, kuri vēlas izziņāt Kuldīgas vēsturi, bet, kad ekspozīcija būs pabeigta, tā būs pieejama arī citiem.

Deputāts un Digitālo inovāciju centra vadītājs Artis Gustovskis piebilda, ka kopā ar muzeju plāno papildinātātajā realitātē piedāvāt apskatīt, piemēram, Veckuldīgas pilskalnu vai hercoga Jēkaba pili.

Inta Jansone

POLICIJAS ZIŅAS

Bērni piedzēras, vīrietis uzbrūk ģimenei un likumsargam

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 12. līdz 19. janvārim Kuldīgas iecirknī sākti astoņi administratīvie procesi, tostarp pret nepilngadīgajiem par alkohola lietošanu pasākumā. Dzērumā pie stūres pieķerti trīs braucēji, par vienu informācija saņemta no iedzīvotājiem. Policija pateicas par atsaucību un ziņošanu, ja tiek pamanīts likumpārkāpums.

13. janvārī ap 23.00 policijai ziņots, ka kādā dzīvoklī Kuldīgā tiekot spēlētā skaļa mūzika un apkārtējiem traucēts naktsmiers. Ierodoties izsaukuma vietā, likumsargi sastapa vairākus iereibušus jauniešus. Pārbaudē divām jauniešiem konstatēta attiecīgi 1,21 un 1,31 promile, bet jauniešiem – 0,48. Trešo meiteni nevarēja pārbaudīt: stiprā reibuma dēļ viņai bija slikta dūša un viņa nereaģēja, kad policijas darbinieki uzrunāja. Tāpēc medicīniskai apskatei izsaukta neatliekamā palīdzība. Visi nepilngadīgie aizvesti uz iecirkni, lai sāktu administratīvo procesu, pēc tam nodoti vecākiem. Materiāli nosūtīti domes administratīvajai komisijai, kas lems par sodu.

18. janvārī ap 22.00 likumsargi devās uz ģimenes konfliktu Vārmes pagastā. Policiju izsauca sieviete, kuras tēvs atkārtoti emocionāli iespaidojis gan viņu, gan savu dzīvesbiedri. Abām sievietēm bijis bail palikt kopā ar varmāku, un viņas vēlējās, lai tas tiktu izraidīts. Vīrietis acīmredzamā reibumā rupji lamājās, pēc vairākkārtēja aicinājuma atteicās uz iecirkni braukt labprātīgi, kļuva agresīvs, fiziski pretojās un iesita policistam, tāpēc tika saslēgts rokudzelžos un aizvests prom. Alkohola pārbaudē konstatētas 3,27 promiles. Sākts administratīvā pārkāpuma process par Valsts policijas prasību nepildīšanu.

12. janvārī saņemta ziņa par vīrieti, kurš reibumā sēdies pie stūres automašīnā *Opel*. Policisti to apturēja Priedainē – konstatētas 3,52 promiles, kā arī tas, ka nav autovadītāja tiesību. 16. janvārī ap 10.00 Kuldīgā, Krasta ielā, apturēta automašīna *Nissan*, kuras vadītājs bija 1,59 promiļu reibumā. Abos gadījumos sākts kriminālprocess. Tās pašas dienas vakarā ap desmitiem Skrundā, Saldus ielā, aizturēts velosipēdistis 2,1 promiles reibumā. Sākts administratīvais process.

Pierakstījusi Daina Tafelberga

NO MEDIĶU IKDIENAS

Pa galvu sit ar āmuru, sakož paša suns

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

12. janvāris. Daudz pacientu, vairākiem ir sīkas traumas, citiem – vīrusu saslimšana vai saasinājusies kāda slimība.

13. janvāris. Naktī ieviesta sieviete, kura smagi piekauta: viņai ar āmuru sists pa galvu, ir dziļas brūces un galvaskausa lūzums. Intensīvajā terapijā cietusi ievietota smagā stāvoklī. Vairākas reizes viņu konsultēja neiroķirurgs un citi speciālisti, bet uz citu slimnīcu nebija jāved. Pašlaik sieviete ārstējas traumatoloģijas nodaļā.

14. janvāris. Kāda sieviete, kāpjot autobusā, pakritusi un lauzusi gūžu. Paša suns sakodis saimnieku – viņam sniegta palīdzība.

15. janvāris. Divus gadus vecs bērns galvas traumu guvis, pakrītot uz trepēm. Traumas ir arī vairākiem pieaugušajiem. Vecākiem pacientiem ir paaugstināts asinsspiediens, sāpes vēderā.

16. janvāris. Stacionārā ievietota sieviete ar potītes lūzumu. Palīdzība sniegta vairākiem bērniem.

17. janvāris. Ir elpceļu saslimšanas. Vairāki pacienti ar smagu pneimoniju, viens pat ielikts reanimācijas nodaļā – tās ir sekas pēc kovidā. Vairākiem bērniem ir akūta vīrusu saslimšana. Ir arī traumas: šujamas brūces galvā, augšdelmā, pirkstu sasitumi.

18. janvāris. Vīrietis kritis uz ielas – viņam ir galvas sasitums un šujamas brūces. Vairākiem bērniem ļoti augsta temperatūra – 40 grādu. Māte atved divus gadus vecu bērnu ar aizdomām, ka tas apēdis metāla detaļu. Pēc rentgena izmeklējuma aizdomas neapstiprinās. Vairākiem ir trauma: rokas, kājas sasitums, potītes lūzums. Vīrietis plaukstu sa-griezis ar nazi.

Pierakstījusi Inta Jansone

Mediķiem pateicas ar koncertu

Kuldīgas, Saldus un Dievidkurzemes novada medicīnas darbinieku pasākumā Kuldīgas kultūras centrā bija pilna.

„Kurzemes mediķiem tāda nav bijis,” tā par pasākumu Kuldīgas kultūras centrā, kurā pateicība par ikdienā paveikto sacīta Kuldīgas, Saldus un Dienvidkurzemes novada medicīnas iestāžu darbiniekiem, teica mūsu slimnīcas agrākais vadītājs Ivars Eglītis.

Pašvaldību vadītāji un deputāti dāvanā bija sarūpējuši grupas *Bet bet* koncertu, ko apmeklēja vairāk nekā 400 cilvēku.

LAI VIENS OTRU SADZIRDĒTU

Kā sacīja Saldus medicīnas centra un arī Kuldīgas slimnīcas valdes priekšsēde Nellija Kleinberga: „Ideja par šādu pasākumu dzima jau pirms kāda laika. Kopā ar Viņu Jablonsku, kura pārstāv Dienvidkurzemes veselības centru, nolēmām spert pirmo soli, lai viens otru ieraudzītu ne tikai darbā vai semināros, bet arī svētkos. Pēdējā laikā medicīnas darbiniekiem jāpārvar lieli izaicinājumi.” Savukārt V.Jablonska runāja no pacientu skatpunkta: „Gribētu, lai mēs viens otru saredzētu, saklausītu: pacients, mediķis, politiķis. Lai saprastu to, ka pacients ne vienmēr var nokļūt līdz ambulancei, feldšeru punktam vai slimnīcai, lai palīdzība tiktu sniegta arī mājās. Gribētu, lai zāles būtu jebkurā feldšeru punktā. Vēl gribētu, lai pacients savu kārtu rindā sagaida, nevis nonāk kapos, lai kvotas un speciālisti ir arī maz apdzīvotās vietās.” Paldies par darbu sacīja Kuldīgas novada domes priekšsēde Inese Astaševska: „Ikdienā jūs saņemam jautājumu: „Vai spējat man palīdzēt?” Kad darbos šo spēju apliecināt, notiek brīnums – jūs cilvēkiem palīdzat.” Bet Saldus novada domes priekšsēdis Māris Zusts novēlēja: „Medicīnas darbiniekiem ir spilgta līdzība ar personībām, un pret tām vienaldzīgo nav – tās vai nu mīl, vai lamā. Tomēr novēlu, lai jūs tikai mīl.”

Uzstājas grupa *Bet bet*.

Veselības ministre Līga Meņģelšone Kurzemes medicīnas darbiniekiem sacīja: „Jūs cilvēkiem radāt drošību. Mans darbs būs veltīts tam, lai jūsu drošība un labsajūta būtu tāda pati, kādu to radāt mums.”

GRIBĒJA REĢIONĀLU SLIMNĪCU

Pasākumā bija arī agrākais Kuldīgas slimnīcas vadītājs I.Eglītis. Viņš slavē N.Kleinbergu par uzņēmību un prasmi tādu tikšanos noorganizēt: „Mazajām slimnīcām jāsadarbjas, lai iedzīvotājiem sniegtu labākus pakalpojumus. Pirms vairāk nekā 20 gadiem vēlējos Saldus, Talsu un Kuldīgas slimnīcu apvienot. Toreiz Talsi tam nepiekrita.”

KURZEME JOPROJĀM SIRDĪ
Klātesošajiem pārsteigums bija

„Koncerts bija ļoti jauks. Patīkami, ka šāds pasākums noorganizēts, jo beidzot kolēģus varēja satikt,” saka bijusī ķirurģe Ināra Rozentale, viņai līdzās ārstes Līga Valģe un Andra Skābarde.

jaunās veselības ministres Līgas Meņģelšones klātbūtne. Viņa, iepazīstinot ar sevi, sacīja: „Kurzeme vienmēr ir tas novads, kas ir gruntīgs, stabils un ļoti pašapzinīgs. To es zinu, jo pati esmu pa pusei kurzemiece. Braucu uz Kandavu pie vectēva un vecāsmātes – tā bija mana miera osta un stabilitātes vieta, un to es turu sirdī joprojām. Kurzeme saistās ar to, ka kurzemniekam vienmēr ir savs viedoklis, savs spīts.

Domājot, kā jums gājīs šajos grūtajos gados, atceros savu izjūtu, kad kā 18 gadus veca meitene ar dokumentu paciņu rokās stāvēju uz Medicīnas akadēmijas sliekšņa. Sapņoju kļūt par ārsti. Man bija dialogs ar sevi: „Gribi

kļūt par izcilu ārsti?” „Jā.” „Vai varēsi šim altārim ziedot sevi visu?” „Nē.” Pagriezies uz papēža un aizgāju prom. Mamma bija ļoti apbēdināta, jo trīs vidusskolas vasaras ķirurģijas nodaļā strādāju par sanitāri un mācību kombinātā kļuva par jaunāko medicīnas māsu. Aizvērtām acīm zinu, kā smaržo katru nodaļu.”

LAI PALĪDZĪBA ĀTRA UN LABA

Veselības ministrei pasākums patika, bet tovarak visu laiku notikusi saziņa par notikumiem Jēkabpilī, kur plūdu dēļ pacienti pārvesti uz blakus slimnīcām.

Ministre uzsvēra: viņai svarīgi valdību pārliecināt, ka veselība

ir tikpat nozīmīga kā iekšējā vai ārējā drošība: „Prioritāte ir onkoloģija, inovatīvas zāles, paliatīvā aprūpe, speciālā pārtika. Mūsdienās tā ir izārstējama slimība, ja laikus diagnosticēta, un te svarīgs finansējums ģimenes ārstiem, lai cilvēkus vairāk sūtītu uz izmeklējumiem, lai diagnoze tiktu noteikta agrāk.”

Otra prioritāte – bērni, dzirdes aparāti, ierīces slimību diagnostikai. Trešā – mediķu atalgojums. „Pamatalga vienmēr bijusi zemā līmenī, īpaši māsām un māsu palīgiem. Ārstiem vēl ir tarifa iespējas. Prieks, ka gan ārstu biedrībā, gan mediķu arodbiedrībā vienotājiem, ka tieši tām specialitātēm, kurām alga ir viszemākā, celsim to visstraujāk. Māsu palīgiem tie būs 14%, māsām – 5%,” teic L.Meņģelšone.

Vēl viens ministres uzdevums ir panākt, ka izmeklējumi un citi pakalpojumi ir pieejami: „Ir ļoti būtiski ātrāk nonākt pie diagnozes un sākt ārstēšanu. Stiprināsim arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu. Man svarīgi sakārtot visus pacienta ceļus līdz diagnozei, lai viņš būtu laikus pieņemts un kvalitatīvi izārstēts.”

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Sena vieta, jauna pilsēta

Skrunda ir vieta, kas var lepoties ar gadsimtiem senu vēsturi, taču pilsētas statuss tai tika piešķirts tikai pirms 27 gadiem. Ilgu laiku tā bija Latvijas jaunākā pilsēta, bet kopš pagājušā gada ir vēl jaunākas: Ādaži, Mārupe un Ķekava. Skrundas pilsēta dibināta 1996. gada 23. janvārī, tāpēc šis ir laiks, kad skrundenieki svin tās dzimšanas dienu.

Lai gan pilsētas statusu Skrunda ieguva 1996. gada 23. janvārī, vēstures avotos tā pirmo reizi minēta jau 1253. gadā.

Skrundai 27 gados bijuši seši vadītāji:

- **Valdis Danenbergs** (pilsētas domes priekšsēdis),
- **Ilgvars Mielavs** (pilsētas domes priekšsēdis),
- **Viesturs Melķis** (pilsētas domes priekšsēdis),
- **Nellija Kleinberga** (pilsētas domes un Skrundas novada domes priekšsēde),
- **Loreta Robežniece** (Skrundas novada vadītāja),
- **Guna Skrebele** (Skrundas pilsētas un pagasta pārvaldes vadītāja).

„Kļūt par pilsētu Skrundai tika piedāvāts divas reizes,” atceras tās pirmais vadītājs Valdis Danenbergs.

ROBEŽAS NOSPRAUDA NO JAUNA

„Kļūt par pilsētu mums piedāvāja divas reizes,” atceras Valdis Danenbergs – pirmais Skrundas mērs. „Pirmais piedāvājums no Ministru kabineta bija apmēram 1991., 1992. gadā, taču toreiz Skrundas ciema padomes deputāti nobalsoja *pret*. Tad 1995. gadā tika piedāvāts otro reizi, un tad jau pagasta deputāti nobalsoja par pilsētas statusa iegūšanu. Un tā izveidota Skrundas pilsēta ar lauku teritoriju.” Līdz tam skaitījies pilsētciemats.

„Tapt par pilsētu – tas nemaz nebija tik viegli. Vajadzēja no jauna nospraust robežas, visu uzmērīt. Un tad bija jābrauc uz Ministru kabineta sēdi, lai apstiprina,” stāsta V. Danenbergs. „Mums vajadzēja pārņemt komunālo saimniecību, siltumtīklu, ūdensvadu un kanalizāciju. Līdz tam viss bija pie Kuldīgas. Arī vidusskola nonāca Skrundas pārziņā. Tas bija liels un sarežģīts darbs. Nebija, no kā mācīties, kam padomu prasīt. Pašiem jāgudro, kā darīt.” Kopš tā laika skrundenieki var sevi saukt par pilsētņiekiem, un V. Danenbergs uzskata: nav slikti, ka šādas izmaiņas ir notikušas, kaut saimnieciskajā darbībā lielas atšķirības nav bijis.

„Skrunda – tās ir manas saknes, mana pieturas vieta,” atzīst Nellija Kleinberga, kura vadījusi gan Skrundas pilsētas, gan novada domi.

OZOLS AUG KOPĀ AR PILSĒTU

Kad dibināta pilsēta, Nellija Kleinberga bija kultūras nama vadītāja un arī pašvaldības deputāte. „Tajā laikā deputāti bija ļoti saliedēti un aktīvi. Visi atbalstīja to, ka nepieciešams pilsētas statuss,” viņa atceras. Skrunda par pilsētu apstiprināta janvārī, bet, kad atnācis pavasaris, deputāti pie baznīcas iestādījuši ozolu: „Viens deputāts to atveda no meža, un kociņš bija diezgan mazs.” Taču 27 gadus ozols aug kopā ar pilsētu, un N. Kleinbergai patīkot uz šo vietu atvest viesus un simboliski parādīt, cik liela pa šo laiku izaugusi Skrunda. Viņa atceras arī interesantu faktu, ka tad, kad jaunais statuss piešķirts, tā kļuvusi par Latvijas 77. pilsētu.

N. Kleinberga pati Skrundu vadījusi deviņus gadus un deviņus mēnešus. 2005. gadā ievēlēta par pilsētas domes priekšsēdi, bet 2009. gadā, kad tika izveidots Skrundas novads, kļuva par novada vadītāju. Šo amatu viņa pildīja līdz 2014. gada novembrim, kad tika ievēlēta Saeimā. „Skrunda – tās ir manas saknes, mana pieturas vieta. Lai kur es ietu un ko darītu, es vienmēr palieku uzticīga šai vietai,” atzīst N. Kleinberga, kura tagad ir Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietniece, kas atbild par Skrundu un novada pagastiem.

„Man Skrunda patīk, jo tā ir vieta, ko varu saukt par savējo,” saka Loreta Robežniece, Skrundas novada pēdējā vadītāja.

PIRMIE PILSĒTAS SVĒTKI

Tagadējā Kuldīgas novada deputāte Loreta Robežniece spilgti atceras, kā pirmo reizi svinēti Skrundas Pilsētas svētki. Viņa tolaik strādājusi kultūras namā. Vēlāk pilsētai radīts ģerbonis. Skrundenieki iesaistījušies ar idejām, un Skrundas tapšana par pilsētu bijis pozitīvs grūdiens, kas cēlis pašapziņu un vēlmi piedalīties. Pirmie Pilsētas svētki notikuši maija otrajā sestdienā, un tradīcija turpinās.

Vadības stafeti L. Robežniece pārņēma tad, kad N. Kleinberga devās uz Saeimu, un Skrundas novadu vadīja līdz 2021. gada 1. jūlijam. „Man Skrunda patīk, jo tā ir vieta, ko varu saukt par savējo. Tā ir mana dzimtā pilsēta. Man patīk tas, ka mēs šeit viens otru pazīstam.”

„Es nekad agrāk nebūtu domājusi, ka Skrunda man būs sirdij tik ļoti mīļa,” saka tagadējā pilsētas un pagasta pārvaldes vadītāja Guna Skrebele, kura dzimusi Liepājā.

KOMANDAS DARBS

Tagad Skrundas pilsētas un pagasta pārvaldi vada Guna Skrebele. Viņa nāk no Liepājas, taču šeit dzīvo un strādā jau gadus divpadsmit. „Es nekad agrāk nebūtu domājusi, ka Skrunda man būs sirdij tik ļoti mīļa. Un man patiešām rūp tas, kas šeit notiek. Taču viss, ko te paveicam, ir komandas darbs, jo tikai tā var kaut ko izdarīt. Man ļoti paveicies ar darbiniekiem, kurus iedvesmo arī diezgan drosmīgas un trakas idejas.”

**Līga Gabrāne
Lauras Vilertes,
Lailas Liepiņas foto**

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„Es vienkārši esmu ukrainiete”

„Ja katrs cilvēks savā sfērā palīdzētu bēgļu gaitās nokļuvušajiem ukraiņiem, visi būtu kādam paspārnē,” ar degsmi saka latviešu dziedātāja un pianiste KATRĪNA GUPALO, kurā rit ukraiņu asinis.

Kurzemnieks ar viņu tikās neilgi pēc grupas *Varakuta* koncerta Kuldīgas kultūras centrā. Katrīna dzied kopā ar vairākām mūziķēm, kas Latvijā ieradušās, bēgot no Krievijas saktā kara Ukrainā.

Kā radās ideja par grupu?

24. februāris. Sākās karš. Bija šoks, asaras, bailes un vājprāts. Neviens vairāk vai mazāk adekvāts cilvēks Latvijā nejutās citādāk. Vajadzēja negatīvo enerģiju novirzīt, lai ir kāda jēga no iekšējā spēka un vēlmes pretoties. Organizējām labdarības koncertus, ziedojam honorārus, izveidojam dziesmu *Resistance (Pretestība)*. Ļoti svarīga šķita doma: ja katrs cilvēks savā sfērā palīdzētu bēgļu gaitās nokļuvušajiem ukraiņiem, viņi varētu turpināt darboties profesijā, nevis darīt pagaidu darbu, kas nesniedz gandarījumu. Tas ir svarīgi, jo daudzi gājuši cauri neiedomājamai ellei. Ja varam palīdzēt, lai viņi dara to, kas dod visvairāk prieka, tas jā dara, lai ukraiņi šajā vājprātā noturētos. Īpaši tie, kuriem tur palikusi ģimene.

Sāku šeit meklēt Ukrainas mūziķus. Pirmo satiku Nastju (Anastasiju Jacenko). Aizgājām uz kafējnīcu, iepazīnāmies. Devāmies paskatīties uz protesta akcijas klavierēm *Ukraina*. Sākām dziedāt, un tur bija kungs ar izskalotām smadzenēm. Nastja tikko atbraukusi, bet viņš sāka brukt virsū! Kā lai runā ar cilvēku, kuram 20 gadus skatolotas smadzenes? Ar Anastasiju Vasilenko satikāmies Osokina Brīvības festivālā, kurā uzstājās ukraiņu mākslinieki. Iepazīstinājām ar latviešu mūziķiem, lai kopā veido projektus. Festivālā piedalījās arī Jevgeņija Nasonova un Anastasija Jacenko. Vēlāk draudzība attīstījās. Grupā ir vēl Viktorija Prituļaka un Larisa Selesta.

Pirmā uzstāšanās bija ekstrēma: satikāmies no rīta bez plāna. Stundiņu padziedājām un gājām pie operas uzstāties. 28. janvārī būsim *Muzikālajā bankā*.

Kā esi Ukrainai palīdzējusi?

Pirmais lielais projekts bija dziesma *Resistance*. Ideja radās Andrejam Osokinam (pianistam, Katrīnas dzīvesbiedram – red.), jo viņš redzēja, kā jūtos. Puse manis ir Ukrainā. Tur atrodas brālis un māsiņa ar ģimenēm, mūsu ģimenes draugi. Tuviniekiem klājas grūti, bet viņi ir dzīvi, sveiki un veseli – esmu pateicīga un laimīga.

Cik daudzi mūziķi no Latvijas,

„Mūzika – tā ir pati dzīve,” uzskata latviešu mūziķe Katrīna Gupalo, kura veido dažādu sadarbību Ukrainas un bēgļu atbalstam. Viņas spēcīgo, skanīgo balsi nupat varēja dzirdēt grupas *Varakuta* koncertā Kuldīgā.

Lietuvas, Ukrainas un Krievijas atsaucās projektam *Resistance!* No nekā nedēļas laikā izveidojam dziesmu ar klipu. Producents Armands Varšlavāns izdarīja prātam neaptveramu darbu, instrumentus un 40 balsis saliekot kopā tā, lai izklausās skaisti un emocionāli. Vēlējāmies pievērst plašu uzmanību. Prieks, ka tas izdevās gan Latvijā, gan aiz tās robežām, jo dziesma iedvesmoja daudzus. Arī propagandas skarti cilvēki to dzirdēja, redzēja video. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Teksts ir ukraiņu, angļu un krievu valodā, lai aizsniegtu vairāk dvēseļu. Saprotu, ka viena dziesma nevar visu mainīt, bet pilnītes sakrājas, veidojot lielu straumi, kas var aiznest tās samazgas prom. Rādītājam piemēru, kā katrs var palīdzēt savā nozarē.

Vienojāmies, ka dziesmas ienākumi aizies Ukrainas atbalstam. Otrs notikums bija klavieres *Ukraina*, kuras karoga krāsās apgleznoja Latvijas Mākslas akadēmijas studenti. Tās ilgi nostāvēja pretī Krievijas vēstniecībai, bet tagad atrodas Tautas frontes muzejā. Tas bija simboliski. Cilvēki varēja spēlēt. Tas bija arī atbalsts tiem, kuri katru dienu ar plakātiem stāvēja pretī Krievijas vēstniecībai un nepagura. Klavieres pulcēja slavenus Ukrainas māksliniekus viņu labdarības koncertturnejās un bija centrālā vieta, kur izcilie mūziķi varēja

tikties ar tautiešiem – ukraiņu bēgļiem – un dziedāt kopā. Klavieres dzīvoja savu dzīvi.

Vēl viens svarīgs notikums bija Osokina Brīvības festivāls Ukrainai. Sadarbībā ar *Ziedot.lv* vācām naudu, ko sūtīja uz Ukrainu. Ļoti daudzi atbalstīja gan praktiski, gan finansiāli. Meklēju gan to, kā palīdzēt ukraiņiem Latvijā, gan to, kā vākt naudu militārajam atbalstam. Bez tā neko nevar iesākt.

Kādēļ palīdzēt ir svarīgi?

Tas ir cilvēciski vienīgais iespējams scenārijs. Ukraiņi karo, sievietes zaudē mīļotos. Bezjēdzīgajās apšaudēs un kara šausmās cilvēki cieš no vardarbības, izvarošanas un prātam neaptveramām, perversām izdarībām. Ir izpostītas skaistas pilsētas, iznīcināti talantīgi iedzīvotāji. Krievija jāpāstādina, jo tā ir drauds ne tikai Ukrainai, bet arī visām Baltijas valstīm un pārējai Eiropai. Tas, ko darām, ir sākums, salīdzinot ar to, kā ziedoja Ukraina. Jādara viss, ko varam, kamēr tas nebeigsies. Pagājis ilgs laiks, ir psiholoģiski grūti, cenas kāpj, katram ģimenes rūpes. Tas ir saprotami, taču nedrīkst abstrahēties. Šeit esam sirreālā stāvoklī, jo te viss notiek, taču vienlaikus ir karš Ukrainā. Nedrīkst ieiet savā ideālajā pasaulē un paslēpties, izliekoties, ka tas ir normāli.

Kāds bija aizvadītais gads mūzikā Ukrainas fonā?

Ukraina nav fons – tas ir galvenais, kas pasaulē notiek. Tam jābūt atspoguļotam mākslā. Citādi tai nav jēgas un vērtības. Mums kā māksliniekiem tā ir misija – vest klausītājus uz gaismu, uz ko svarīgu, rādīt ceļu un atbalstīt,

„Ticu, ka katrs var atrast sfēru, kurā jūt enerģijas apmaiņu, viss notiek dabiski un viegli.”

dot enerģiju un emocionālo patvērumu.

Sākumā bija dziesma *Resistance*, pēc tam – *Dur prom*. Starp tām bija liela pauze, jo nezināju, ko darīt. Visi plāni pēc 24. februāra šķita maznozīmīgi, bezjēdzīgi. Vasarā satikos ar Ukrainas producentu Edgaru Vilcānu, kurš piedalījās *Resistance* tapšanā. Plānojām uzrakstīt dziesmu, satikāmies studijā, bet nezinājām, ko. Visu dienu klausījāmies mūziku, domājām, ko pateikt. Radās ideja par *Dur prom*.

Pirmais impulss bija no Ukrainas vēstnieka Latvijā Oleksandra Miščenko, kurš man uzdāvināja attēlu. Tajā jaunai, skaistai ukraiņu sievietei rokās ir pistole, un tā ir Putinam mutē. Uz attēla ir teksts: „Ja tobi ne krasavica!”* Putins iepriekš Ukrainai teica: „Nravitsa, ne nravitsa – terpi, moja krasavica!”** Un attēlā ir atbilde viņam. Miščenko kungs teica, ka šī sieviete kareivīguma dēļ atgādina mani. Tā attīstījās dziesma *Dur prom*, kurā šis teksts izskan. Tā ir par Krievijas vardarbību Ukrainā. Dziesmā izskan spēks un neatlaidība. To var interpretēt arī kā atbrīvošanos no jebkura vardarbīga cilvēka, kurš kādam liek paciest un darīt to, kas nepatīk.

Tikko izdevu dziesmu *Masas*, kas tapa nejauši. Biju studijā ar producentiem Edgaru Vilcānu un Armandu Varšlavānu. Bija 40 minūtes brīva laika. Mēģinājām, ko var uzrakstīt no nulles, un tapa dziesma par masāžu. Tad tapa videoklips ar fantastisko aktieri Ģirtu Krūmiņu, kurš dzīvo Kuldīgā. Ļoti iesaku noskatīties. Tā būs kā atslodze dvēselei.

Kādas ir šīgada ieceres?

Grūti plānot, jo dzīvojam uz atombumbas. Bet ir jāpalīdz Ukrainai ar visu, ko varam, tik ilgi, cik nepieciešams. Organizējam nākamo Osokina Brīvības festivālu solidaritātei un Ukrainas atbalstam. Studijā top dziesmas. Varbūt tās novedīs pie albuma, par ko sapņoju. Pricējās par sadarbību ar Edgaru. Beidzot esmu atradusi cilvēku, kurš mūzikā mani saprot no pusvārda un var realizēt manas mākslinieciskās ieceres.

Kā kļuvi par mūziķi?

Nejauši. Bija jāklūst par franču

valodas tulku vai diplomāti, jo tētis (Konstantīns Gupalo – red.) ļoti mīlēja franču valodu un pats to nedaudz mācēja. Sāku mācīties Franču licejā. Tētis strādāja ukraiņu vidusskolā par vēstures skolotāju. Gāju uz pulciņu dziedāt ukraiņu dziesmas, lai iepazītu kultūru, valodu, mūziku. Pulciņa vadītāja pieteica meitu mūzikas skolā un vecākiem jautāja, kāpēc nepiesaka mani. Viņi aizdomājās un mani nesagatavotu aizveda uz Jāzepa Mediņa mūzikas skolas iestājesāmeniem. Man nebija ne ritma izjūtas, ne muzikālās dzirdes. Skolas direktors teica, ka rezultāti ir slikti, bet var mācīties par maksu. Vecāki nolēma pamēģināt. Izrādījās, ka esmu ļoti čakla. Sāku vingrināties dziedāt un spēlēt. Pirmo klasi beidzu kā labākā skolniece. Uztrenēt dzirdi un ritmu ir iespējams. Teiciens par lāci, kurš uzkāpis uz auss, neko nenožīmē. Kā uzkāpa, tā nokāpa. Galvenā ir vēlme un entuziasms.

Kā noskaņojies koncertam?

Ja ir maz laika un izdodas pirms tam nedaudz sadusmoties, koncerts ir ļoti labs. Skatītāji par to nenojauš, bet tas liek vairāk saņemties. Ja esmu laiska un relaksēta, ir grūtāk. Vajag sevi mazliet uzmundrināt.

Uz skatuves esi karstasinīga. Vai saņem enerģiju no publikas?

Protams. Citādi nav jēgas: ja mūziķis nesaņem enerģiju atpakaļ, jāmaina profesija. Ticu, ka katrs var atrast sfēru, kurā jūt enerģijas apmaiņu, viss notiek dabiski un viegli. Ja tā nav, nevajag sevi izvarot. Pirms kara jutu, ka mans temperaments

ir citādāks nekā latviešiem. Mēģināju sevi atvēsināt, būt mierīgāka, mazāk kaislīga. Man tas iznāca slikti. Domāju: kas ar mani nav kārtībā. Tad uz Latviju atbrauca daudz ukraiņu mūziķu, ar kuriem sadraudzējos. Sāku klausīties, kā viņi dzied, kādas dziesmas raksta. Sapratu, ka ar mani viss kārtībā: es vienkārši esmu ukrainiete. Ukraiņiem ir citas balsis, cita jauda un cits apgriezīgu skaits sekundē. Vajag pieņemt sevi tādu, kāds esi.

* „Es tev neesmu nekāda skaistulīte!” (ukraiņu val.)

** „Patīk, nepatīk – paciet, manu skaistulīte!” (krievu val.)

„Ir grūti plānot, jo dzīvojam uz atombumbas. Bet ir jāpalīdz Ukrainai ar visu, ko varam.”

„Teiciens par lāci, kurš uzkāpis uz auss, neko nenožīmē. Kā uzkāpa, tā nokāpa. Galvenā ir vēlme un entuziasms.”

Kurš šogad celts godā

Ķirzaka, lakstīgala, paparde, mārīte, kritala, Vulfa sfagns un daivainā čemurene – tie ir Latvijas floras un faunas pārstāvji, kam piešķirts gada pārstāvja tituls, tāpēc tiem jāpievērš sevišķa uzmanība.

Lūkot un ierakstīt pogotāju

Latvijas Ornitoloģijas biedrība mudina mācīties putnus pazīt ne tikai pēc izskata, bet arī dziesmām – šogad titulu ieguvusi lakstīgala (*Luscinia luscinia*).

Lakstīgala ir 15–17 cm garš, blāvi pelēkbrūns dziedātājputns, kas ligzdo biezā, mitrā, ēnainā lapkoku mežā, lazdu audzēs, krūmos un ūdens piekrastes krūmājā, arī biezos dārzos un parkos. Tālais gājputns no ziemošanas vietām Āfrikā atlido ap 30. aprīli, un balsi visbiežāk var dzirdēt maijā un jūnijā, lielākoties naktīs. Lakstīgala dziesma ir kā pogošana ar ļoti skaļu mēles klakšķināšanu un burbuļojošu skaņu virknēm, kurās pantus bieži ievada dažādi domīgi, asi svilpieni. Dziedot lakstīgala visbiežāk sēž krūmu vai koku lapotnē. Kopš 2005. gada ir zaudēta ceturtdaļa lakstīgala populācijas. Viens no iespējamajiem iemesliem ir klimata pārmaiņas. Lakstīgala ir bijis klasisks mūsu apgabala putns. Topot siltākam, sugas izplatība simtgades laikā, visticamāk, atkāpsies tā, ka lakstīgala pie mums būs vairs tikai kā ceļotāja no pavasara līdz rudenim, bet vietā nāks rietumu lakstīgala (*Luscinia megarhynchos*), kas ligzdo pārējā Eiropā. Tāpēc īpaši svarīgi ir audioieraksti – tā var palīdzēt pamanīt rietumu lakstīgalu, jo abu putnu dziesmās ir zināma līdzība. Biedrība aicina maijā un jūnijā ierakstīt putnu balsis un, norādot konkrētu laiku un vietu, sūtīt e-pastā: atlants@lob.lv. Tāpat ikviens aicināts par novērojumiem ziņot portālā vai mobilajā lietotnē *Dabasdati.lv*.

Parasta paparde, ko neievēro

Latvijas Botāniķu biedrība gada auga titulu piešķirusi parastajai purvpapardei (*Thelypteris palustris*), tā aicinot uzvilkt gumijas zābakus un doties iepazīt slapjos mežus, purvus un citas pastāvīgi mitras vietas, kurās šī suga atrodama.

Jau nosaukums norāda, ka tā ir suga, kas Latvijā izplatīta, taču tikai retais būs apskatījis tuvumā, jo tā aug vietās, kur cilvēki parasti nestaigā: slapjos mežos, zāļu purvos, ezeru un upju krastos, grāvjos. Botāniķi vēlas pievērst uzmanību gan spējai pielāgoties augšanai ekstrēmās apstākļos, gan slapjajiem biotopiem ainavā, to nozīmei dabas daudzveidībā un noturībā pret klimata pārmaiņām. Ūdenstilpju, purvu un citu slapju vietu it kā ir daudz, taču nereti tos ietekmē meliorācija, kas dabiskās augu sabiedrības un mikroklimatu izjauc. Tāpat daudzās bebru saimes, kas apmetas meliorācijas grāvjos, var slapjos mežus vai purvus pārvērst dīķos. Līdz ar to apdraudēti ir purvpapardes tipiskie biotopi – staignāji meži. Ir maz ziņu par šīs sugas izmantošanu pārtikā vai medicīnā, taču purvpapardei piemīt spēja uzsūkt smagos metālus, tāpēc pasaulē notiek eksperimenti ar tās lietojumu notekūdeņu attīrīšanā. Par ieraudzītājam purvpapardēm var ziņot portālā *Dabasdati.lv*, bet Latvijas Botāniķu biedrības e-pastā (botaniku-biedriba@hotmail.com) rakstīt tad, ja ir kas zināms par to vākšanu un lietošanu tautas medicīnā, pārtikā vai citām vajadzībām.

Dievgosniņa no Austrumiem

Latvijas Entomoloģijas biedrība no kukaiņiem izraudzījusies godā celt daudzveidīgo mārīti (*Harmonia axyridis*), kas pie mums nav ļoti sena suga.

Tautā mārītes ir labi pazīstamas kā dievgosniņas – mīļas vaboles, kas apēd laputis un dara dārzam labu. Latvijā ir ap 50 sugu. Tomēr pavisam nesen, tikai kopš 2009. gada, pie mums ielidojusi daudzveidīgā jeb Austrumu mārīte. Tā nav Latvijai raksturīga. Eiropā jau senāk no Āzijas ievesta kā efektīva laputu iznīcinātāja. Nosaukums cēlies no tā, ka pieaugušās vaboles pēc ķermeņa krāsojuma var būt visai atšķirīgas. Pamatā virspuse ir oranža ar 19–22 vai mazāk melniem punktiem, taču var būt arī melni īpatņi ar diviem oranžiem punktiem uz segspārniem. Par gada kukaini izvēlēta tāpēc, lai akcentētu to, ka ienāk invazīvas sugas un ka ne vienmēr vietējām sugām tās ir labvēlīgas. Svarīgi arī parādīt, ka fauna turpina papildināties un ir tādas sugas, kas ārpus dabiskā areāla spēj apstākļiem pielāgoties.

Pļavas un sila ķirzaka

Nacionālais Dabas muzejs par gada dzīvnieku izvēlējis divas klasisko ķirzaku (ar kājām) sugas – pļavas ķirzaku (*Zootoca vivipara*) un sila ķirzaku (*Lacerta agilis*), kas iekļauta Eiropas apdraudēto abinieku un rūpuļu sarakstā.

Latvijā šie rūpuļi ir bieži sastopami, ziemo zem koku saknēm, ejās augsnes virskārtā, ēku pagrabos un citur. Siltajā laikā var novērot sildāmies saulē uz akmeņiem. Ziemā aukstuma un barības trūkuma dēļ gan nav aktīvi un no oktobra līdz aprīlim pavada snaudā. Ķirzakas sazinās ar vizuāliem un smaržas signāliem. Abas sugas pārtiek no bezmugurkaulniekiem, galvenokārt kukaiņiem, zirnekļiem, nelieliem gliemežiem un sliekām. Kā tās atšķirt?

Pļavas ķirzaka ir viena tām ķirzaku sugām pasaulē, kas spēj vislabāk pielāgoties. Bieži sastopama visā Latvijā. Tā ir mazāka un tievāka, garums ar asti ir 12–17 cm. Bet sila ķirzaka dzīvo Eiropas lielākajā daļā un Āzijas rietumos. Pie mums nav sastopamas visur, biežāk ir vietās, kur smilšaina augsne un silts klimats. Lielas populācijas ir Latvijas dienvidaustrumos un Pierīgā. Sila ķirzaka sasniedz pat 25 cm garumu. Abas var šķīst līdzīgas (izņemot vairošanās periodu), bet var atšķirt pēc plankumu raksta uz muguras, kā arī zvīņu sakārtojuma no auss atveres uz priekšu. Pļavas ķirzakai ir viena lielāka zvīņa, bet sila ķirzakai – vairākas mazākas. Dabas muzejā gada dzīvniekam vēltajā vitrīnā skatāmi divi jauni ķirzaku modeļi jeb mulāžas. Plānā āda nav piemērota taksidermisko skulptūru jeb izbāžņu izgatavošanai, tādēļ sabiedrības izglītošanai lielākoties veidotas mulāžas. Muzejs ikvienu aicina savus ķirzaku novērojumus reģistrēt vietnē *Dabasdati.lv*. Pēc zoologu ziņām ķirzaku nevarētu būt kļuvis mazāk, taču pētījumi ir ierobežoti, un uzraudzība tikai sākuma stadijā.

Pļavas ķirzaka.

Sila ķirzaka.

Mikologu biedrībai līdzīgā sēne

Par gada sēni izvirzīta daivainā čemurene (*Grifola frondosa*), kas daudzviet pie vecu ozolu pamatnes aug mežos, alejās, parkos.

Diāna Meiere stāsta, ka Latvijas Mikologu biedrībai ir 20. jubileja un daļēji tādēļ atzinību guvusi daivainā čemurene. Tā atrodama pie nacionālā simbola – ozola – saknēm, un lielajā čemurā bagātīgi saaugušās cepurītes ir kā daudzie biedrības biedri. Tāpat aktīva ir sēņu vērotāju kustība, kas vērsusies plašumā.

Daivainā čemurene pieder pie piepju sēņu grupas – tā noārda ozola atmirušo koksni. Rudenī rodas augļķermeņi, kas veido sporas. Tie ir lieli, sīksti, var saglabāties vairākas nedēļas, bet līdz nākamajam pavasarim var palikt vien tumšas cepurīšu atliekas. Eiropā šī suga aug galvenokārt uz ozoliem, bet redzēta uz citiem lapu kokiem: gobas, skābarža, bērza, dižskābarža, kļavas un kastaņas. Populācija sarūk veco mežu samazināšanās un lielo lapkoku izciršanas dēļ. Tā ierindota gandrīz apdraudēto sugu kategorijā. Apgabalos, kur tā sastopama bieži, tiek izmantota pārtikā, kā arī kultivēta. Austrumu valstīs uzskatīta par ārstniecisku un pazīstama ar nosaukumu *Maitake*. Notiek arī sēnes pētījumi klīniskajā medicīnā, un ir perspektīva jaunu preparātu izstrādei. Biedrība aicina mežos, alejās un parkos pievērst uzmanību lieliem, veciem ozoliem, atsevišķi augošiem kokiem, īpaši dižkokiem, un mēģināt sameklēt daivaino čemureni. Par atradumiem var ziņot e-pastā mikologu.biedriba@inbox.lv un portālā *Dabasdati.lv*.

Kritalas mežā svarīgas daudziem

Latvijas Dabas fonds uzver kritalu nozīmi – atmirušie koki titulēti kā gada dzīvotne.

Kritala ir mežā guļošs, atmiris koks – viens no nozīmīgākajiem dabiskā meža elementiem, kam dzīvības daudzveidībā ir neaizstājama vieta. Ar kritālām saistīti vairāki simti sugu – gandrīz ceturtdaļa meža dzīvojošo. Atmirušo koksni izmanto sēnes, gļotsēnes, ķērpji, sūnas, gliemeži, kukaiņi – kritalas tiem ir gan dzīves, gan barošanās vieta. Arī putniem un zīdītājiem tās ļoti vajadzīgas. Dabiskā, vecā mežā tās ir bioloģiskas daudzveidības, veselības un ilgtspējas rādītājs.

Īpašā sūna – sfagns

Latvijas Botāniķu biedrība īpašo sūnu sugu izraugās astoto reizi, un šogad tā ir Vulfa sfagns (*Sphagnum wulfianum*).

Tā ir liela, skaista sfagnu sūnu suga, kas aug mitros un purvainos skujkoku un jauktu koku mežos uz slapjām minerālaugsnēm, retāk pārejas purvos un sūnu purvu malās. Sfagni, saukti arī par baltajām sūnām, ir purviem un mitriem mežiem raksturīgas, daudzgadīgas sūnas ar zariem pušķos, tievu stumbru, kas apakšdaļā pakāpeniski atmirst un veido kūdru. Īpaša ir spēja uzkrāt daudz ūdens – tie ir gluži kā sūkļi. Pasaulē ir ap 150 sfagnu sugu, Latvijā konstatētas 37. Vulfa sfagns ir viegli atšķirams, jo velēnas ir augstas un skrajas, retāk zemas un blīvas, pārsvarā zaļganās, dzeltenīgas vai iesārtas, nereti nedaudz raibas. Var atrast pārejas joslās, kur sausieņu mežs robežojas ar purvainu vai sūnu purvu. Vulfa sfagns ir viens no dabiskā meža rādītājiem.

LAIMĪGA DZĪVE kopā ar trušiem

Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas biroja augkopības konsultants Edgars Cirša ar sievu Aismu Meijeri-Ciršu dzīvo Ventspilī. Viņu mājas mīluļi ir truši. Kā paši saka: „Vienā istabā mēs, otrā – truši.” Pavisam ir septiņi. Saskaņā ar ķīniešu kalendāru tikko sācies Truša gads. Tā kā Ciršu ģimenei gada simbola fotogrāfiju netrūkst, viņi var tās nosūtīt radiem, draugiem, paziņām, vēlot laimīgu Jauno gadu.

Aisma un Edgars – Ciršu ģimene Ventspilī – savus trušus diezgan bieži ved pastaigās laukā.

PIRMAIS BIJA BANIJS

Pirmais trusis pirms gadiem astoņiem bijis Aismas mātai, taču sagādījis tā, ka par to rūpētības sākusi Aisma. Banijam viņa nolēmusi sagādāt draugu: „Es tā naivi iedomājos, ka trusīši ir bara dzīvnieki un ka vajadzētu arī otru, bet tie neparko nesatika trīs gadus. Daudz kāvās. Man jau bija zudusi jebkāda cerība, ka varētu sadraudzēties, un tad pēkšņi vienā jaukā dienā tas notika! Turpmāk satika labi.”

Nākamais trusis ģimenē bija Aija. Veterinārārste, zinādama, ka Edgars un Aisma šos dzīvniekus mīl, uzrunājusi, vai negrib paņemt vēl vienu, ko cita ģimene atstājusi, mainot dzīvesvietu. „Paņēmām Aiju. Tā ir melna šķirnes *Lionhead** trusene,” stāsta Aisma.

Mīluļu aprūpe uzticēta ārstei Marikai Kaspržakai, kura strādā Tukuma klīnikā *Berimors un draugi*. Ciršas ar pārējo saimi viņa smejojoties dēvējot par Trušu ģimeni.

KĀZU DĀVANA

2020. gadā, kad Edgars un Aisma precējās, viņi dāvanā saņēma truseni Džuti. „Tā ir tēta meitiņa, jo, kad bija maza, man bija daudz jāstrādā un rūpējās lielākoties Edgars. Trušiem parasti nepatīk, ka ņem rokās, taču Džute ļauj Edgaram sevi auklēt kā mazulīti,” stāsta Aisma.

Pēc kāzām bijis minimedusmēnesis *Trušu karalistē* Lielvārdes novada Lēdmanes pagastā. Tur tikuši pie vēl viena truša – Evelīnas, kas tomēr izrādījās puisis un pārkristīts par Elvīnu. Taču, kamēr pareizais dzimums nebija zināms un Elvīns dzīvojis kopā ar Džuti, tiem uzradušies divi pēcnācēji – puikas Vāverēns un Kurmītis, kas iesaukti par mazbērniem. Lai strauja vairošanās neturpinātos, Elvīns kastrēts.

Tagad abi pirmie draugi – Banijs un Pandijs – jau diemžēl miruši. Pandijs bijis īpaši interesants ar to, ka tam padevusi barveža loma. „Viņš visus kontrolēja, kur kurš drīkst uzturēties, jo visi savā starpā nesatika. Skatījās, lai robežas netiktu pārkāptas un nenotik-

Kāzu dāvana Džute bērnībā. Pirmās izaugušas ausis, tāpēc tās izskatās ļoti lielas.

Šķirnes *Lionhead* trusene Maira ir mazs, pūkains kamolītis.

Čiepa iesaukta arī par Napoleonu, jo tai patīk visu iekarot.

Šis namiņš ir Edgara taisīts. Tam dots nosaukums Truštopyja. Patlaban tajā dzīvo trusene Aija, kas to ļoti sargā no citiem.

tu kaušanās. Ja sāka kauties, tad citus izšķīra,” stāsta Aisma.

ČIEPA IEKAROTĀJA

„Es ļoti skumu par melnbalto Pandiju un kādu dienu ieraudzīju, ka tiek piedāvāts pēc izskata tāds pats, tikai meitenīte. Nevarēju atturēties – burtiski tajā pašā rītā aizbraucām paķaļ uz Grobiņu. Viņas vārds ir Čiepa, bet Edgars dēvē par Napoleonu, jo viņai vajag iekarot teritoriju – grib, lai visa istaba piederētu tikai viņai.”

Pēdējā Trušu ģimenei pievienojusies Maira no šķirnes *Lionhead*. Edgaram piezvanījusi bijusī kursabiedrene un jautājusi, vai negrib trusīti. „Viņas māsa nopirkusi meitai, bet ģimene vairs nevēlējās to paturēt. Trusis bija šo to sagrauzis, ar nagiem saskrāpējis bērnu, kurš to paņēmis bez

krekla mugurā. Viņi bija dusmīgi un gribēja tikt vaļā. Taču ne jau dzīvnieks vainīgs,” stāsta Aisma. Vai Ciršas būtu ar mieru pieņemt vēl kādu? Edgars atbild, ka bijusi doma par flandru, kas ir ļoti liels trusis.

PASTAIGA PARKĀ

Mēs tikāties parkā. Trusīši tika atvesti ar auto un kastēs aiznesti līdz zālienam. Tur tās kopā ar sēģām, kurām ir māju smarža, tiek noliktas zemē un ausinie palaisti skriet. Tie zina, ka kastes ir vieta, kur jāatgriežas, un tālu projām nedodas. Šādas pastaigas tiek organizētas regulāri, jo lielākie dzīvokļi nespēj izskrieties – vajadzīgs prāvāks laukums.

DIENNAKTS RITMS

„Dienas laikā truši vienmēr ie-

lien kaut kur dziļāk pagulēt, tāpēc vajadzīga tāda mājiņa, kurā var ielīst kā alā,” stāsta Aisma. „Tiem patīk tunelī, kam otrā galā redzama gaisma,” papildina Edgars.

„Diennakts ritms trušiem dalās ik pa sešām stundām,” turpina Aisma. „No rīta tie pieceļas, apmēram sešas stundas ir nomodā, tad pēcpusdienā vismaz sešas stundas guļ. Tad atkal ir aktivitātes periods. Pa nakti arī guļ, bet mazāk. Šī diennakts ritma dēļ truši ir ļoti piemēroti strādājošiem cilvēkiem. Kad pamostos, iedodu visiem brokastis, apsveicināties, pačubināties. Kad aizeju uz darbu, tie drīz kļūst miegaini un dienas lielāko daļu noguļ. Kad saimnieks atgriezies no darba un pulkstenis ir seši septiņi, truši sāk mosties. Nav jāuztraucas, vai dzīvniekiem pa dienu vienmēr

nav skumīgi kā, piemēram, suniņiem.”

„Vienīgi jāatceras, ka truši ik pa divām stundām pamostas un kaut ko uzgrauz. Tāpēc ēdienam vienmēr jābūt,” papildina Edgars. Barību vasarā daļēji gādājis pašiem, kā arī pasūtījis no Anglijas. Pret to, kas nopērkams zooloģiskajos, trušu turētāji ir diezgan kritiski.

Truša mūžs esot 10–12 gadu, ja vien nav veselības problēmu. Taču ilgums atšķiras. Tiek uzskatīts, ka lielāka auguma šķirnēm mūžs ir īsāks. Savukārt pūkainie šķirnes *Lionhead* trusīši varot nodzīvot pat 15–16 gadu.

* *Lionhead* (angļu val.) – lauvas galva

Aiz sava suņa pašam jāsavāc

Pērnā gada septembrī Kuldīgā tika atvērts suņu apmācības un pastaigu laukums Lapegļu ielā 7. Diemžēl tajā novērotas dažādas nekārtības, par ko liecina gan sašutuma pilnie komentāri sociālajos medijos, gan kuldīdznieku sūdzības redakcijā.

Kuldīgas Pilsētas dārzā atrodas divas šādas atkritumu kastes suņu ekskrementiem. Kādreiz pie tām bija arī maisiņi. Diemžēl neapzinīgas cilvēku uzvedības dēļ tagad to tur nav.

Trīsgadīgais Rencis – Latvijas dzinējsuņa un amerikāņu Stafordširas terjera krustojums – izmēģina pastaigu laukuma priekšrocības.

NEDRĪKST PIEVĒRT ACIS

Solvita Lapiņa, laukuma izveidošanas iniciatore, stāsta: „Man pašai ir liels suns, un uz parku braukt neiznāk, bet laukums tapa citu cilvēku dēļ, it īpaši to dēļ, kas dzīvo dzīvokļos, lai viņiem uz speciāli veidotiem laukumiem nav jābrauc uz citām pilsētām.”

Atsauksmes par jauno vietu kopš tās izveides S.Lapiņa dzirdējusi dažādas: daudzi cilvēki aiz sevis un sava dzīvnieka nesakopjot, tur pulcējoties arī jaunieši bez mājdzīvniekiem, teritorijā mētājas stikli. „Ir labi, ka iecere tika realizēta, bet bija domāts vairāk – bija plānota arī nojume, zem kuras paslēpties lietus laikā vai vasarā no saules.” Viņsprāt, laukumā jānodrošina kontrole, jāuzliek kameras un jānodrošina, kuri inventāru tīšuprāt bojā un vietu piemēslo. Ja sabojāti suņu treniņu šķēršļi, mājdzīvnieks var savainoties. „Ir sākusies nākamā fāze pēc uzbūvēšanas – uzturēšana. Uzskatu, ka jāsāk visiem kopā darboties: aiz sava mājdzīvnieka jāsavāc pašam un katram pašam par šo vietu jā rūpējas. Nedrīkst pieļaut, ka uz pārkāpumiem tiek pievērtas acis, – ir jārikojas.”

JĀŅEM LĪDZI MAISIŅI

Kuldīgas novada pašvaldības vides speciāliste Dace Jansone skaidro: „Suņu laukumu apsaimnieko Kuldīgas komunālie pakalpojumi. Pie vārtiem ir zīme ar izmantošanas noteikumiem. Pašiem suņu īpašniekiem aiz sava mīluļa jāsavāc, nedrīkst tiem ļaut rakt tur bedres vai citādi bojāt teritoriju.”

Sniegam nokūstot, parādās dzīvnieku ekskrementi, tāpēc īpašniekiem nevajadzētu tīšuprāt tos atstāt sniegā, jo paši no sevis tie nepazudīs, atgādina speciāliste. Kuldīgas Pilsētas dārzā

jau vairākus gadus ir speciālie atkritumu konteineri, pie kuriem kādreiz atradās maisiņi tam, lai aiz sava mājdzīvnieka savāktu. Diemžēl šāda metode tomēr bija neveiksmīga, jo maisiņi vēlāk mētājušies pa parku. Tādēļ tagad tur ir tikai atkritumu kastes. Dzīvnieka īpašniekam, izvedot to pastaigā, maisiņi pašam jāpaņem līdzī.

Domes saistošajos noteikumos sacīts, kā suņu īpašniekiem jārikojas. Mājas dzīvnieku turēšanas kārtības 2. pantā teikts: nepieļaut, ka mājdzīvnieki rada netīrību daudzdzīvokļu māju koplietošanas telpās, sabiedriskās ēkās un sabiedriskās vietās; mājdzīvnieku ekskrementus nekavējoties savākt. Vides speciāliste D.Jansone vēlreiz aicina būt atbildīgiem.

VAR SODĪT

Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītā

tāja Ineta Meiere informē: „Ja īpašnieks pēc mājdzīvnieka nesavāc, viņu var saukt pie atbildības, un sods var būt pat 350 naudas vienību, proti, 10–1750 eiro. To nosaka Ministru kabineta noteikumi.” Labturības prasībās par īpašnieka un turētāja pienākumiem teikts: apdzīvotās vietās savākt sava mājdzīvnieka ekskrementus.

Bet par suņu pastaigu laukumu I.Meiere skaidro: „Tas iekļauts mūsu patruļas maršrutā. Un, ja tur novērota aizdomīga darbība vai kāds par kaut ko aizdomīgu ir paziņojis, dodamies pārbaudīt.” Pašvaldības policija strādājot, lai laukumā būtu videonovērošana, un aicina ziņot patruļai, ja iedzīvotāji redz ko nelāgu. Viņa mudina: „Sabiedrībai mums jāpalīdz un ar mums jāsadarbjas.”

NOTEIKUMI DOMĀTI VISIEM

Kuldīgas komunālo pakalpojumu sabiedrisko attiecību spe-

ciāliste Kate Annemarija Dauga situāciju komentē šādi: „Suņu laukumā Lapegļu ielā, ko mēs apsaimniekojam, jāievēro noteikumi: aiz suņa jāsavāc pašiem, nevajadzētu ļaut izkasīt bedres, un, ja gadās, pašiem tās jānolīdzina. Laukumā bija nolauzts vārtiņu rokturis – nomainījām. Pieļauju, ka tas atgadījās tāpēc, ka rokturis, visticamāk, bija iesalis. Stikliņus savācam, kad vieta tiek apskatīta. Ūdeni suņiem traukā neturam, jo ir ziema un krāns var iesalt.”

Ziemā šī vieta tiek apskatīta reizi nedēļā, aktīvajā sezonā – pēc vajadzības un, visticamāk, biežāk, tas ir, reizi dienā. KKP feisbukā ievietojot ierakstus saimnieku ievērošanai, lai atgādinātu, ka laukums ir publiska vieta un noteikumi jāievēro visiem.

IR, KUR SUNIM IZSKRIETIES

Renča saimniece Linda Ozola-Ozoliņa ar Kurzemnieku dalās

savā pieredzē: „Suņu parkā esam tikai trešo reizi. Informāciju atradu avīzē. Esmu ļoti priecīga par šādu laukumu un gribētu domei pateikt lielu paldies, jo ļoti gaidīju, kad tādu vietu uztaisīs. Man šķiet, ka tiem, kas dzīvo dzīvokļos un kam nav savas sētas, ir ideāli, ka šāds parks ir.”

Kā vienu no labākajām īpašībām Linda izceļ to, ka teritorija ir nožogota: „Ir forši, ka var palaist sunīti paskraidāt, jo visur to nevar. Vienu reizi atbraucām, kad bija nolauzts rokturis un izmētāti stikli, bet viena sieviete stiklus salāsījusi, un tagad viss ir sataisīts.” Tas, ka kāds īpašnieks aiz suņa te nesavāktu mēslus, neesot manīts. Linda secina: „Es domāju, ka suņu saimnieki par šo vietu ir ļoti priecīgi. Domāju, ka varētu vēl kādu tādu pilsētā iekārtot.”

Lauras Vilertes teksts un foto

Pagājušajā septembrī atklātais suņu apmācību un pastaigu laukums Kuldīgā, Lapegļu ielā 7.

SARUNA AR JUBILĀRI

Dzimšanas dienā – pirts rituāls

17. janvārī 55. dzimšanas dienu nosvinēja Terēza Strauta. Viņa ir pirtiece un arī tulko latviešu un angļu valodā gan mutiski, gan rakstiski. Kuldīgā Terēza dzīvo jau gandrīz 20 gadus. Brīvajā laikā viņai patīk ceļot, izgaršot tās valsts ēdienus un iepazīt tradīcijas.

Dzimšanas dienu jubilāre vienmēr sagaida ar labām izjūtām. Šo dienu viņa uztver kā atskaites punktu. Cilvēka ienākšana pasaulē ir priecīgs notikums: „Dzīvē jāmeklē pozitīvais un jāpriecājas par labiem brīžiem. Dzimšanas dienā jāsvin dzīve.”

„Ceļojot esmu sapratusi, ka nemaz tik dažādi neesam. Cilvēki mīl, raizējas un raud vienādi. Sirds dziļumos esam līdzīgi – atšķiras tikai temperaments,” uzskata pirtiece un tulce Terēza Strauta, kurai nesen apritēja 55 gadi.

ATSKATĀS UZ AIZGĀJUŠO

Kopš 2017. gada ieviesta tradīcija – dzimšanas dienas pirts rituāls, kas jāpaspēj divās nedēļās pēc svētkiem. „Tas ir laiks, kad atskatāties uz aizgājušo gadu, kas bijis labs, kas slikts, kad izvirzām plānus un mērķus. Tāpēc ir svarīgi dzimšanas dienā nelietot alkoholu. Tā ir viena no tām dienām, ko vajadzētu pavadīt pie pilnas apziņas.” Plānots arī uguns rituāls latviskās dzīvesziņas garā, lai vairotu saikni ar dabu un māti Zemi, iegūtu lie-

lāku viedumu. Dzimšanas dienu jubilāre svinēs ar ģimeni, jo kopīgi svētki sagādā prieku.

BALLĪTES AUSTRĀLIJAS VASARĀ

Bērībā dzimšanas diena vienmēr svinēta ar kūku. Skolas laikā rīkotas ballītes ar klasesbiedriem. Vēlāk svinēts kafejnīcās vai restorānos tā, lai būtu jautri. Jubilārei patīk to dienu izbaudīt, nevis stāvēt pie plīts un pašai visu gatavot. „Man vienmēr žēl,

ka dzimšanas diena ir ziemā, jo nevar organizēt lielas balles. Nevaru saņemt arī daudz skaistu ziedu, jo dabā to nav. Toties tie, ko uzdāvina ziemā, ir vērtīgi, jo nāk no sirds.”

Īpaši svētki aizvadīti Austrālijā, kur Terēza nodzīvojusi piecus gadus. Dzimšanas diena svinēta vasaras karstumā, ballītes organizējot pie baseina, jūras vai kur citur. „Tās man ļoti patika, jo varēju dabu kārtīgi izbaudīt. Arī šeit ziemā ir bijušas. Ir svinēts uz

kalna – esam braukuši ar slēpēm vai ragaviņām. Pēdējos 20 gados janvāris dzimšanas dienā bijis ļoti dažāds: citreiz lietains, citreiz saulains un pavasarīgs, kad saņemu narcises. Tā diena vienmēr ir priecīga, lai arī kādi laikapstākļi.”

IEPRIECINA ZIEDI

„Ja tiek uzdāvināti īpaši ziedi, kā strelīcijas vai orhidejas, kas zied gadu no gada, tas man ļoti patīk. Ziedi par cilvēku var pastāstīt daudz. Ja vasarā izejam pļāvā un kaut ko salasām pēc savas noskaņas vai domās par kādu cilvēku, tad, zinot ziedu simbolisko nozīmi, varam redzēt, kā viņam iet. Tāpēc ir vērts zināt ziedu un augu nozīmi, jo tas ļauj gan dzīvi, gan cilvēkus ieraudzīt pilnīgi citās krāsās.” Terēzai patīk dabīgas lietas: ēteriskās eļļas, hidrolāti un ziedu smaržas. Ar to saistās arī dzimšanas dienas rituāls, kurā tiek gūtas vērtīgas atziņas: „Tā ir burvība – redzēt skaistu ziedu, ieskatīties tā dvēselē, ieelpot aromātu. Esmu rakstījusi pasakas par ziediem. Var meditēt kopā ar ziedu un pēc tam uzrakstīt izjūtas.”

ĻAUTIES PLŪSMAI

Terēza esot tādā vecumā, kad viedums mijas ar radošumu. Atziņas tiek gūtas katru dienu, ja vien ļaujies ieklausīties sevī, atbildot uz jautājumiem, kas viņai kā mammai, sievietei, dzīvai būtnei, dabas un pasaules daļai vajadzīgs. „Mēģinu ļauties dzīves plūsmai, izvēlēties mērķi un nepretoties – lai mani turp nes. Mākslu dzīvot mācāties visu mūžu. Reizēm izdodas.”

Jubilāre uzsver, ka ir ļoti svarīgi kustēties, jo cilvēkam ir daudz locītavu, kas jākustina. Nedrīkst pārāk daudz iesēdēties: „Kustinot ķermeni, paplašinām apziņu. Pasauli uztveram ar dažādām maņām. Ir svarīgi ne tikai uzzināt, bet arī to lietot, lai palīdzētu gan sev, gan citiem. Arī pirtī darbojoties, varu kādam palīdzēt ar atziņām, kas atnākušas pie manis caur izjūtām. Katru rītu vismaz desmit minūtes lecu rokenrolu, lai sevi sagatavotu dienai. Dejoju kopš agra vecuma, Kuldīgā ilgi dejuju tautasdejas. Man patīk ciguns*, jo tas ir darbs ar enerģijām, ķermeni un apziņu.”

* Ķīniešu vingrošana, meditācija kustībā

Kristīnes Pabēzas
teksts un foto

PIEMINOT

Aiziet spēka gados

Kuldīgu pāršalkusi traģiska ziņa: 14. janvārī no dzīves pāragri aizgājis Gatis Alkšņazars – jauns vīrietis, tēvs, vīrs, dēls, zemessargs.

BIJA GODPRĀTĪGS UN UZTICAMS

Gatis dzimis 1983. gada 17. oktobrī Talsos. Kā liecina Zemessardzes oficiālā informācija, viņš bija 4. Kurzemes brigādes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona vecākais zemessargs. Dienesta gaitas G. Alkšņazars Nacionālo bruņoto spēku (NBS) Zemessardzē sācis 2009. gada 13. martā 45. kaujas nodrošinājuma bataljona Štāba apgādes rotā. Viņš dienesta laikā saņēmis vairākus Zemessardzes komandiera un 4. Kurzemes brigādes komandiera apbalvojumus par godprātīgu, pašaieliedzīgu un uzticamu dienestu, 45. kaujas nodrošinājuma bataljona krūšu zīmi un 3. pakāpes zemessarga izdienas zīmi.

Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris pulkvedis Andris Rieksts un 45. kaujas nodrošinājuma bataljona komandieris pulkvežleitnants Rinats Ažēns karavīru, zemessargu un civilo darbinieku vārdā izsaka visdziļāko līdzjūtību G. Alkšņazara ģi-

menei, piederīgajiem, draugiem un dienesta biedriem.

STIPRAIS PLECS UN MĪLAIS TĒTIS

Sieva Ināra Alkšņazara atceras: „Pazinu Gati jau sen – deju kolektīvā *Bandava* kopā dejojām. Bet mūsu stāsts sākās tad, kad biju izšķīrusies no vīra, jutos slikti, reiz ar riteni biju aizbraukusi tālu mežā, un pretī nāca bariņš nomaskējušos zemessargu. Es toreiz pat satrūkos. Bet otrā rītā saņēmu no Gata īsziņu, ko es viena tā braukājot. Varot abi vizināties kopā.” Apprecējušies 2016. gadā, dēliņam decembrī apritēja četri gadi. Tagad abi ar mazo Tomiņu mājās palikuši

Atvadīšanās no G. Alkšņazara būs rīt, 21. janvārī, 13.00 Kuldīgā, Aizputes ielas kapličā.

divi. Ināras trīs meitas ir savā dzīvē: viena Kuldīgā, divas Rīgā.

Liktenīgo dienu – 14. janvārī – Ināra atceras spilgti un to nekad nevarēs no atmiņas izdzēst. Mācības Mežaines poligonā jau beigušās, un pie automašīnas, kuras šoferis bijis Gatis, abi stāvējuši, lai brauktu mājās, bet tad uz brīdi Ināra aizgājusi pie saviem NBS nodrošinājuma pavēlniecbas kolēģiem, un tajā laikā Gatis no redzesloka pazudis. Bet pēc brīža jau noticis nenovēršamais. „Viņam pirms gadiem bija sirds operācija – mainīta aorta,” *Kurzemniekam* atklāj Ināra.

Savā feisbuka kontā viņa ierakstījusi sirdi pļošu atvadu vārdus, tostarp: „Mans stiprais plecs, lutinātājs, mans Zelts. Cilvēks, par kuru labāku neesmu satikusi un nekad vairs nesatīkšu. Miķeliša mīlais tētis. Draudzīgais, izpalīdzīgais, jokotājs. 14. janvāra vakarā pēkšņi beidza pukstēt viņa vīrišķīgā, mīļā sirds, salauzdamā manējo un paņemdama līdzī visas cerības.”

**Līga Gabrāne,
Daiga Bitiniece**
Ināras Alkšņazaras arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Pa trim

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļa no 11. līdz 18. janvārim piedzimuši seši bērniņi: trīs meitenes un trīs zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Anabella Gabriela un Emma, vienai meiteņītei tas vēl tiek domāts, zēni ir Gabriels, Kārlis un Augusts.

VIRTUVĒ

Ēdīsim pupas!

Janvārī akcijā *Neapēd zemeslodi* tiekam rosināti dzīvnieku produktu vietā izvēlēties augu valsts pārtiku. Tas ir veids, kā rūpēties par ekoloģiju un savu veselību.

Veselīgs un sabalansēts uzturs paredz dažādas produktu grupas, tomēr mēdzam aizrauties ar pārmerīgu gaļas un to izstrādājumu ēšanu, lietojam daudz dzīvnieku tauku un pārāk maz dārzeņu un augļu. Tādēļ šis izaicinājums var mudināt iekļaut uzturā dārzeņus un pākšaugus un reizēm iztikt ar veģetārām maltītēm. Vienkārši novārītas pupas var būt veselīga un sāīga uzskata starp ēdienreizēm.

Pākšaugi satur augu olbaltumvielas, tādēļ īpaši iecienītas starp

veģetāriešiem un vegāniem. Pupiņas, kas mūsu platumā grādos viegli izaudzējamas, dod sāta sajūtu un ir ieteicamas ikdienas uzturā. To taukskābes palīdz organismā saistīt holesterīnu un regulēt cukura līmeni asinīs. Tajās ir B grupas vitamīni, dažādu krāsu pupiņas satur dažādas bioloģiski aktīvās vielas, kas uzturu bagātina.

Nevajag baidīties no vēdera uzpūšanās: ja pupas ēd, kārtīgi sakošļājot, problēmām nevajadzētu būt. Palīdzēt var skābpiena produkti, piemēram, kefīrs vai paniņas. Lai pupas izvārtītu, tās ieteicams vairākas stundas mērcēt ūdenī. Steidzīgie var veikalā nopirkt vārītas vakuuma iepakojumā vai konservētas.

Kāršu pupu salāti

Vajadzēs: vārītas kāršu pupiņas, tomātus, rukolu; mērcei 1 ēd.k. olīveļļas, 1 citrona sulu, 150 ml bezpiedu jogurta, 1 ēd.k. baltvīna, 1 tēj.k. sinepju, maltus melnos piparus.

Kā pagatavot. Traukā liek vārītas pupiņas, palielos gabalos sagrieztus tomātus un rukolas lapas. Atsevišķi sajauc mērce sastāvdaļas, pārlej salātiem un samaisa.

NEDĒĻAS VIEŠŅA

Sestdien pirmais īstais pārbaudījums

„Man vienmēr ir mērķis. Kā vienu sasniedzu, tā ķeros pie nākamā,” saka jaunā un talantīgā Kuldīgas vieglatlētē Beāte Buka.

Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlētikas nodaļas audzēknei **BEĀTEI BUKAI** ir vien 14 gadu, bet viņa jau var lepoties ar labiem rezultātiem skrīšanās disciplīnās.

Beāte Buka ar treneri Ilze Stukuli. Divas ļoti karstas dienas aizvadītas Ogrē, kur nopelnīti divi Latvijas čempiones tituli – 100 un 200 metru sprintā.

Istabā atvēlēts stūrītis medaļām un kausiem.

Pērnā gada izskaņā sacensības Valmierā viņa ne vien uzvarēja 60 metru skrījienā (7.86), bet arī laboja Kuldīgas novada rekordu, kas līdz tam piederēja Montai Jakovelai (torēiz Bitinieci – 7.90). Nupat Liepājā Beāte bija labākā 200 metros (26.04). Jaunā vieglatlētē atzīst, ka ir svarīgi startēt labi, jo viņa krāj punktus Eiropas čempionātam. Bet šosestdien priekšā nopietns pārbaudījums – starts starptautiskajās vieglatlētikas sacensībās *Kuldīgas Katrīnas kauss*, kur viņai jāstartē kopā ar pieaugušajiem.

Uz sarunu redakcijā Beāte atnākusi kopā ar mammu Ievu Buku. Visa ģimene, arī tētis Juris Buks un māsa Luīze (11) un Asnāte (seši), sacensībās cenšas būt klāt un atbalstīt. Apkārtējie Beāti dēvē par spridzeklīti, bet mājās – par adatiņu, jo viņa vienmēr atrodas kustībā.

Vai rītdienas startam 60 metrus esi gatava?

Tam gatavojos nopietni. Visu laiku domāju, kā lai nostartēt tā, lai rezultāts būtu labāks. Gribas parādīt, ka varu būt augstākā līmenī, sasniegt ko vairāk. Ir maz-

liet uztraukums, ka jāskrien kopā ar pieaugušajiem, bet no otras puses – man jau nav, ko zaudēt, es tikai iegūšu labu pieredzi. Viss vēl man priekšā.

Vai vieglatlētika tev patīk?

Ļoti. Tas ir mans sapnis jau kopš bērnības – vienmēr esmu gribējusi tur trenēties. Lai gan jāatzīst, ka dienas ritms ir sprints: no rīta līdz pēcpusdienai ir mācības skola, pēc tam dodos uz treniņiem. Iesildīšanās ilgst apmēram stundu, tad ir treniņš, pēc tam vēl atslidīšanās. Tad dodos mājās, vakarā vēl jāpilda mājasdarbi skolai. Tā ir visu nedēļu. Reizēm mēneša beigās jūtam nogurumus.

Cik gadu tu sporto?

No 2. klases, kad man bija astoņi gadi. Mācoties pirmajā, izdomāju, ka vajag arī kaut kur trenēties. Izvēlējos volejbolu. Gāju, bet nevarēju sarast ar bumbu: man bija bail. Kad trenere Inita Šneidere teica, ka jāskrien stafete, biju priecīga – skrēju uz pilnu jaudu. To trenere pamanīja un sacīja, ka labi skrienu sprintu, ka vajadzētu pamēģināt vieglatlētiku, un ieteica treneri Ilzi Stukuli. Aprunājās ar vecākiem, un viņi manu izvēli atbalstīja.

Kurās disciplīnās tu startē?

Kad biju mazāka, treniņi bija vispusīgi, tagad vairāk strādāju pie 60 un 200 metru skrījiena, vasarā arī 100 metru.

Kurš patīk labāk?

Visi vienādi, arī rezultātus izdodas uzlabot.

Vai ir svarīgi klausīt treneri?

Jā, es visu daru tā, kā saka treneris. Ja neklausu, nekur augstāk nevar tikt. Ir daži, kuri neklausu un paši pēc tam nožēlo, jo rezultāts neizdodas tāds, kāds cerēts.

Ieva Buka: Trenerīte ir kā otra mamma visus šos gadus katru dienu daudzas stundas. Šķiet, ģimenē tik daudz kopā nezinātk būt, cik viņām treniņos un sacensībās. Trenere ir pirmā, kura redz man bija bail. Kad trenere Inita Šneidere teica, ka jāskrien stafete, biju priecīga – skrēju uz pilnu jaudu. To trenere pamanīja un sacīja, ka labi skrienu sprintu, ka vajadzētu pamēģināt vieglatlētiku, un ieteica treneri Ilzi Stukuli. Aprunājās ar vecākiem, un viņi manu izvēli atbalstīja.

Ieva Buka: Tas viss, pateicoties Beātei. Viņa mūs pamazām ievilkusi sportā. Visā ģimene ir lielākie fani. Dažreiz bijis tā,

ka vajadzētu paskriet, bet laukā nepatīkams laiks. Tad nodomāju: mans bērns var, tad arī man jāvar. Skrienam individuāli, neesam nevienā klubā. Pusmaratonā es skrienu piecus, bet vīrs desmit kilometrus. Spēkoties mēģinām arī *Stirmubukā*.

Beāte: Es pusmaratonu vēroju no malas. Agrāk skrēju visur, tagad ir liela slodze, un to vairs nedaru – skatos un atbalstu citus skrējējus.

Vai arī māsa nodarbojas ar vieglatlētiku?

Mazā māsa Asnāte dejo. Viņa arī gribot būt sprintere. Luīze jā ar zirgiem Snēpelē.

Kas skrīšanā tev aizrauj?

Man tā vienkārši patīk! Es skrienu no visas sirds. Mācos arī tehniskas niansas, bet tās padomājam, kāpēc Ilze lika mums tā darīt. Pāiet kāds laiciņš, un rezultāti parāda, kāpēc jādara tā.

Ieva Buka: Beāte visu dara ātri.

Vai esat domājuši arī par Murjāņiem?

Ieva Buka: Iepriekšējos gados Murjāņi bija kaut kas tāds, pēc kā tiekties. Tagad arī Kuldīga daudz piedāvā: ir baseins, manēža, nu jau arī stadions. Treneri labi. Iespējas augt ir tepat. Apbrīnoju, ka Beāte ar tik māksliniecisku un jūtīgu dvēseli izvēlējusies tik ad-

renalīnu uzdenošu hobiju.

Beāte: – Man ļoti patīk arī zīmēt. Agrāk gāju mākslas skolā, bet nevarēju apvienot ar treniņiem. Bija jāizvēlas, un es devu priekšroku vieglatlētikai.

Kurā skolā mācies?

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 8. klasē. No mācību priekšmetiem man patīk ķīmija un bioloģija.

Vai arī klasesbiedri sporto?

Agrāk bijām viena no sportiskākajām klasēm. Puiši gāja florbolā, futbolā un basketbolā. Tagad vairums no viņiem vairs netrenējas.

Vai tu gribētu kļūt par profesionāli?

Jā! Mans sapnis – nokļūt olimpiskajās spēlēs. Bet līdz tam daudz un smagi jāstrādā. Jāsasniedz labi rezultāti citās sacensībās.

Ieva Buka: Sacensības mūsu mājās ir svētku dienas. Visa ģimene esam kā zobratiņš. Domājam, ko ēdam, kā ejam gulēt. Pienāk sacensību diena – visu izbaudām. Pēc tam parrunājam un svinam, ēdam ko garšīgu. Tad nāk nākamās, un ir, par ko drūmajā ikdienā atkal padomāt un ko gaidīt. Iznāk jūtīgu dvēseli izvēlējusies tik ad-

pacelot pa Latviju.

Inta Jansone, Ieva Bukas arhīva un Lailas Liepiņas foto

RITENBRAUKŠANA

Iegūst Emīla Liepiņa kausu

Latvijas Ritenbraukšanas federācijas Jaunatnes kausa izcīņā U13 grupā līdera godā ticis kuldīznieks Edvards Vēvers – viņš saņēmis profesionālā ritenbraucēja **Emīla Liepiņa kausu**.

Laureātu pasākumā Murjāņu sporta ģimnāzijā apsveikti arī citi mūsu sporta skolas audzēkņi. U17 grupā otrajā vietā ir Kaspars Šalme. Sporta skolas un *Goldingen Cycling Academy* komanda U15 grupā ieguvusi trešo vietu, bet U17 grupā – otro.

FLORBOLS

Pretinieku sagrauj

Latvijas 1. līgas florbola čempionātā *Kuldīga/KNSS izbraukumā* ar 14:3 pārliecinoši pieveikusi *Ozolniekus/JN*.

Kopvērtējumā mūsējie pakāpušies uz trešo vietu, 12 cīņās tīkot pie 24 punktiem. Nākamā spēle – 22. janvārī izbraukumā pret komandu *Talsu NSS/Zerorisk*. Plānotas arī divas mājas spēles: 28. janvārī 18.00 pret *Ogres vilkiem/Lielvārdi*, bet 29. janvārī 17.00 pret *RTU/Rockets 1*.

GALDA TENISS

Vēl atlicis viens posms

Kuldīgā divas dienas norisinājās Latvijas komandu čempionāts galda tenisā. Šajā sezonā piedalās 54 komandas, kas sadalītas vairākās līgās.

Turnīra nolikums nosaka: katrā līgā cīņā par medaļām piedalīsies četras labākās. Klubs *Hercogs* pārstāvēts ar sieviešu komandu augstākajā līgā un piecām vīriešu komandām. Vēl atlicis viens posms, bet jau zināms, ka cīņā par medaļām iesaistīsies Kuldīgas dāmas un kungu komanda 4. līgā. Labas izredzes arī vīriem augstākajā līgā, kur komanda pastiprināta ar vienu Lietuvas spēlētāju un Liepājas pārstāvi. Līderu pozīcijā atrodas arī *Hercoga* spēlētāji 1. līgā. Viņiem gan 3. posma spēles vēl tikai būs jāizvada pēc divām nedēļām. Finālī paredzēti 18. martā Ķekavā.

VOLEJBOLS

Uzvara un zaudējums

Latvijas volejbola čempionātā komanda *Kuldīga/KNSS* divās izbraukumā spēlēs gan pieveikusi pretiniekus, gan tiem piekāpusies.

Pirmā spēle bija paredzēta Jēkabpilī, bet plūdu dēļ pārcelta uz Daugavpili. Mūsējie ar 3:1 apspēlēja vienību *Jēkabpils juniori/JSS*, bet otrajā mačā ar 2:3 piekāpās Augšdaugavas komandai. Kopvērtējuma tabulā, desmit spēlēs tīkot pie 14 punktiem, kuldīznieki pašlaik ieņem ceturto pozīciju. Nākamā cīņa svētdien, 22. janvārī, 15.00 Kuldīgas sporta hallē, kur tiks uzņemti RTU volejbolisti.

Ar vienādu rezultātu

Kuldīgas novada atklātajā volejbola čempionātā sievietēm aizvadītas kārtējās spēles.

Ar rezultātu 3:0 *Kuldīga* pieveica *Kuldīgu 08* un arī sporta skolas komandu, *Kurmāle – Kuldīgu 08* un sporta skola – *Kurmāli*.

SPORTA SPĒLES

Skrundā astoņi veidi

Skrundas 9. atklātās ziemas sporta spēles norisināsies no 28. janvāra līdz 19. februārim.

Būs iespēja sacensties astoņos sporta veidos: volejbolā, darta, strītblodā, galda tenisā, galda hokejā, zolitē, novusū un zemledus maksķerēšanā. Nolikums izlasāms mājaslapā www.kuldigasports.lv.

VIEGLATLĒTIKA

Mājup ar godalgām

Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi labi startējuši Latvijas Vieglatlētikas savienības un *Sportland* kausa izcīņā.

U16 grupā 200 metros uzvarējusi Beāte Buka (26.04), ceturta bijusi Nikola Demčenko (27.31). 60 metru barjerskrījienā trešais – Maksimilians Brazovskis (9.49). 200 metros ceturtais – Kārlis Rūķis (25.37), piektais – Jānis Rūķis (25.40). U20 grupā 60 metru barjerskrījienā pirmais – Ralfs Zazerskis (8.27). Pieaugušajiem tāllēkšanā trešais – Aleksis Gailītis (6,78 m). 60 metru barjerskrījienā piektais – Janita Antipina (9.39).

Kuldīgas Katrīnas kauss

Sestdien, 21. janvārī, 18.00 manēžā (Dzirnavu ielā 13) sāksies tradicionālās starptautiskās sacensības vieglatlētikā *Kuldīgas Katrīnas kauss*.

Programmā:	20.05 60 metru barjerskrījens vīriešiem,
17.50 atklāšana un bērnu skrījens,	20.15 tāllēkšana sievietēm,
18.05 400 m vīriešiem,	20.25 60 m sievietēm,
18.25 tāllēkšana vīriešiem,	20.40 60 m vīriešiem,
18.30 400 m sievietēm,	21.05 fināls 60 m/barjerskrījienā sievietēm,
19.00 1500 m vīriešiem,	21.15 fināls 60 m/barjerskrījienā vīriešiem,
19.20 800 m sievietēm,	21.22 fināls 60 m sievietēm,
19.30 kārtslēkšana sievietēm un vīriešiem,	21.27 B fināls 60 m vīriešiem,
19.50 60 metru barjerskrījens sievietēm,	21.30 A fināls 60 m vīriešiem.

ZOLĪTE

Cīņa par līdera godu

Gada izskaņā Arvīda Mihņeviča kausa izcīņā zolitē trešās kārtas sacensības Ēdolē pulcēja ap 20 dalībnieku. Spraiģā cīņā uzvarēja Kārlis Romanovskis no Kuldīgas (25 l. p. un 109 m. p.).

Otrais bija Visvaldis Rūķis (21 l. p. un 86 m. p.), bet trešo vietu izcīnīja Aivars Blāķis (21 l. p. un 39 m. p.), arī viņi abi no Kuldīgas.

Kopvērtējumā situācija ir atšķirīga, jo uz pirmo trijnieku cerības saglabā iepriekšējo kārtu līderi. Pagaidām 1. vietu ieņem A.Blāķis (58 l. p. un 119 m. p.) 2. vietu – Andris Polis no Vilgāles (58 l. p. un 99 m. p.), 3. – Aldis Kliemanis no Skrundas (57 l. p. un 77 m. p.). Taču cīņā par labākā zolitēja titulu iesaistās arī citi. 1. vietā ar 13 zolēm ir Ilgvars Jansons (Vilgāle), 2. – A.Polis ar desmit, uz trešo pretendē pat trīs dalībnieki, jo katram ir pa astoņām zolēm: Juris Rožukalns no Skrundas, A.Blāķis un Kaspars Ābuls no Kuldīgas. Nākamā kārta 22. janvārī.

SPORTA KALENDĀRS

- 21.19.30 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 21.11.13.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (Vārme).
- 21.11.18.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – *Kuldīgas Katrīnas kauss* VIEGLATLĒTIKA.
- 21.11.18.00 Kuldīgas hallē – TELPU FUTBOLA spēle virslīgā: *Nikers – Madona*.
- 21.10.10.00 Kuldīgas hallē – Kurzemes jauniešu izlases kandidātu atlase VOLEJBOLĀ 2007.–2010. g. dzim. mēitenēm.
- 22.11.10.00 Ēdoles kultūras namā - Arvīda Mihņeviča piemiņas turnīrs zolitē.
- 22.11.11.00 Kuldīgas sporta namā – sacensības Latvijas Basketbola līgā U15 un U19 grupai.
- 22.11.13.00 Kuldīgas manēžā – Latvijas Vieglatlētikas savienības un *Sportland* kausa izcīņa VIEGLATLĒTIKA U14 un U16 grupai.
- 22.11.15.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts VOLEJBOLĀ nacionālajā līgā: *Kuldīga/KNSS – RTU*.

- 22.11.18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 24.11.16.30 Skrundas vidusskolas sporta zālē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 25.11.11.00 Kuldīgas manēžā – Kurzemes skolēnu sporta spēles ŠAHĀ.
- 28.11.10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 28.11.13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (Vārme).
- 28.11.18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Ogres vilki/Lielvārdi*.
- 29.11.10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 29.11.11.00 Kuldīgas hallē – Kurzemes jaunatnes sacensības FUTBOLĀ telpās.
- 29.11.17.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Rockets 1*.
- 30.11.18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Pils pagalmā 20.I 12.00 Barikāžu aizstāvju atceres diena.

Kultūras namā 25.I 13.00 senioru ballē spēlēs *Ventspils blumizeristi*. Pieteikties līdz 20.I pa tālr. 23205690.

12.II lielformāta ziedu darbnīca. Pieteikties līdz 6.II.

4.II 14.00 pašdarbnieku koncerts *Ziemas sadancis*.

Amatu mājā Liepājas Tautas foto-studijas *Fotast* četru autoru izstāde *No skices līdz*.

Bibliotēkā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

ĒDOLĒ

Kultūras namā 28.I 10.00 galda spēles.

Bibliotēkā Aivas Skrickas satīna rotu izstāde.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā Māra Kreicberga fotoizstāde.

KABILĒ

Nacionālo partizānu kauju piemiņas vietā 20.I 13.00 atceres pasākums.

KURMĀLĒ

Pagastmājā 20.I 17.00 barikāžu aizstāvju piemiņas pasākums.

4.II 14.00 Snēpeles amatiereteātra viesizrāde *Tobiass ir miris, lai dzīvo Tobiass*.

18.II 18.00 Ārijas Elksnes dzīves melodijas ar dziedātāju Lailu Ilzi Purmalieti un sieviešu ansambli *Atspulgs*.

Bibliotēkā uz koka ripām skatāma Zaigas Gulbes *Baltās gaismas dzeja*.

LAIDOS

Bibliotēkā Daces Beļajevs portretu izstāde *Vizionārs*.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 20.I 18.00 barikāžu aizstāvju atcere.

3.II 18.00 mākslinieces Aijas Pīgoznes darbnīca *Mans veiksmes talismans*.

Bibliotēkā Zigurda Kristvalda ēku maketi.

KAIMIŅOS

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā

25.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Yen* (rež. Dmitrijs Petrenko).

27.I 19.00 vijolnieks Sergejs Dogadins un Liepājas simfoniskais orķestris.

29.I 13.00 Liepājas teātra izrāde *Dziesmu svētki* (rež. Matīss Budovskis).

Liepājas teātrī

21.I 18.00 muzikālā izrāde *Teātris* (rež. Laura Groza).

22.I 18.00 *Grimmi* (rež. Elmārs Seņkova).

27.I 19.00 *Pilnīgi svešinieki* (rež. Rolands Atkočūns).

28.I 18.00 *Jaunā līgava* (rež. Dž.Dž. Džilindžers).

PELČOS

Bibliotēkā un pagastmājā Santas Sakalovskas fotoizstāde *Lai saulespuķes uzzied arī ziemā*.

RAŅĶOS

Bibliotēkā Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās*.

RENDĀ

Bibliotēkā Diānas Lipskas apgleznotie auduma maisiņi.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 21.I 16.00 Maksima Trivaškeviča stendapa komēdija *Latviešu komiķis*.

Bibliotēkā izstāde *Radošums dzimtas četrās paaudzēs*: Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane, Emilia Behmane.

RUMBAS PAGASTĀ

Bibliotēkā 7.II 9.30 radoša darbnīca.

Bukaišos 25.I 13.15 pasākums gardēžiem.

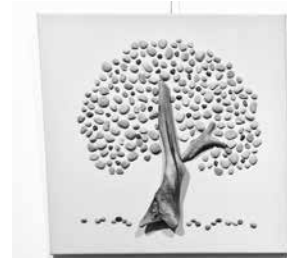
7.II 13.00 radoša darbnīca.

SKRUNDĀ

Visā pilsētā 29.I Karoga diena: no 10.00 līdz 14.00 piedzīvojumu spēle *Jaunie Skrundas sargi*, 14.45 svinīgs gājiens no pagastu takas gala līdz O.Kalpaka piemiņas akmenim, 15.00 atceres brīdis un jauno Skrundas sargu apbalvošana.

TURLAVĀ

Bibliotēkā kalēja Laimoņa Spēka izstāde *Kalumi svētkiem un ikdienai*, Dagnijas Grundbergas radošo darbu izstāde *Mana meditācija*.

Kultūras namā 22.I 18.00 koncerts *Nāc un dziedī Turlavā* ar grupu *Imula*.

25.II 19.00 *Popiela*, pieteikties pa tālr. 26263960.

VĀRMĒ

Pasākumu zālē 10.II 20.00 Valentīndienas ieskaņas koncerts *Sajūtas*: jaunais popmūziķis Niklāss (Niklāss Puģejs).

Sporta hallē 11.II 22.00 Valentīndienas balle ar grupu *Domu lidojums*.

Bibliotēkā Aijas Lubiņas sērkokciņu etiķešu kolekcija.

29.I 18.00 *Līnenas skaistumkaralīne* (rež. Dž.Dž. Džilindžers).

Leļļu teātrī

21.I 12.00 *Olafa Ziemassvētki*.

22.I 12.00 *Ucipuci meklē mājas*.

28.I 12.00 *Ežumilla. Mežlaumiņa Baigajā biezoknī*.

29.I 12.00 *Trīs ruskīši*.

VENTSPILĒ

Koncertzālē Latvija

21.I 16.00 starptautiskais bardu saiets *Tatjanas diena*.

28.I 16.00 Mirdzas Zīveres un Zigmara Liepiņa koncerts *Par svarīgo*.

Jūras vārtos

31.I 19.00 balets *Žizele*. Harkivas Nacionālais akadēmiskais operas un baleta teātris (Ukraina).

KULDĪGĀ

Kā pateicība savai pilsētai

Šodien 15.00 Kuldīgas novada muzejā tiek atklāta mūsu novadniece, rakstniece Andras Manfeldes un Rīgas gleznotājas Neonillas Medvedevas izstāde *Uzzīmē baltu lietu pēc tāda paša nosaukuma grāmatas*.

Tā ļaus ielūkoties mākslas pasaulē ar topoša mākslinieka acīm un iepazīt tās daudzveidīgās izpausmes – kā gleznot ar vārdiem vai rakstīt ar otu. Vārds iepazīt grāmatas tapšanu, A.Manfeldes ceļu mākslas pasaulē, N.Medvedevas ilustrācijas un gleznas, kurās attēlota šarmantā Kuldīga.

Kā informē muzeja komunikācijas nodaļas vadītāja Sintija Tovstuļaka, lai gan liela daļa grāmatas *Uzzīmē baltu lietu* īstāstu balstīta A.Manfeldes pieredzē, tas ir nevis autobiogrāfisks darbs, bet gan iedvesmas avots mazam un lielam māksliniekam. Ikvienam zīmējot, gleznojot, veidojot jāprot atrast virzienu, kas viņu

uzrunā, tāpat mazajai varonei, kura grib kļūt par gleznotāju. Izrādās, ka tas nav viegli, – sava ceļa meklējumos meitene sastopas ar grūtībām un sarežģīto mākslas valodu.

Kā teikusi A.Manfelde: „Vēlos šo izstādi iekārtot kā pateicības īstābu maniem skolotājiem un pilsētai, kas mani audzinājusi. Kur gan vēl citur piedzimt, ja ne zem sarkanīem dakstiņu jumtiem? Kur gan vēl kristīties, ja ne iekš Katrīnas baltās kleitas gluži tāpat kā hercogam Jēkabam? Un kā kļūt stipram? Protams, peldot zem rumbas mutuļojošajiem ūdeņiem.”

A.Manfelde dzimusi 1973. gadā Kuldīgā. Pamatskolas laikā mācījies arī mākslas skolā. Beigusi Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolu kā dekoratīvo objektu tēlniece. Pērn iznākusi viņas 19. grāmata *Poēma ar mammu*. Izdoti četri dzejoļu krājumi, četri romāni, stāstu krājums, dokumentālās prozas grāmata, darbi

bērniem. Piecas bērnu grāmatas viņa ilustrējusi pati. Saņēmusi vairākas godalgas. Līdz 33 gadiem vēlējies būt gleznotāja, taču atklājusi, ka „gleznot var arī ar vārdiem”.

N.Medvedeva dzimusi 1987. gadā Rīgā. Beigusi Latvijas Mākslas akadēmijas figurālās glezniecības meistardarbnīcu. Kopš 2006. gada piedalās grupu izstādēs Latvijā un ārzemēs, sarīkojusi vairāk nekā 15 personālizstāžu. N.Medvedeva glezno arī ikonas, iesaistās baznīcu apgleznošanā.

Sagatavojusi **Dina Poriņa**

PASĀKUMI UN IZSTĀDES

Kultūras centra pagalmā (Piltenes ielā) 22.I 12.00 ziemas pikniks: nodarbes priedīšu pakalnā, putrotava *Pieci kaķi terasē*, *Trušu karaliste* vestibīlā.

Mūzikas skolā 21.I 14.00 novadniece, pianistes Janas Bārtulas un meitu Patrīcijas (klavieres) un Paulīnas (vijole) koncerts.

26.I 16.00 klavesnīstes Ainas Kalnciemas un vijolnieces Madaras Liepiņas koncerts.

Sv. Annas baznīcā 28.I 18.00 Kuldīgas kultūras centra sieviešu kora *Gaisma* koncerts *Sapnis ir īstenība*.

leeja par ziedojumu slimnīcas bērnu nodaļai.

Kultūras centrā 18.II 18.00 grupas

Bet bet labāko dziesmu koncerts.

Mākslas namā līdz 26.II mākslinieka Rītuma Ivanova gleznas un zīmējumi izstādē *Vērotāja laiks*.

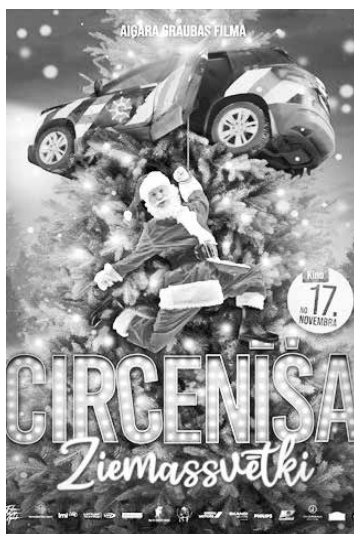
Novada muzejā izstāde *Tad un tagad. Latvijas Republikas Zemessardzei – 30*.

Bibliotēkā izstādes *Mavrikam Vulfsonam – 105, Novadnieku vaļaspriekī*, rokdarbu meistares Lūcijas Zahares izstāde *Franču šarms – rišeljē*, *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Ziemas noskaņas*, Ingas Pūces grafikas izstāde *Daudz laimes*.

KINOAFIŠA

Kultūras centrā (Piltenes ielā) darbu atsākusi kinozāle.

LATVIJAS FILMAS

Circeniša Ziemassvētki II (2022). Komēdija, piedzīvojumu filma. Ilgums: 1 h 57 min. Vecums: 7+.

20.I 17.00, 21.I 14.00, 24.I 17.30, 25.I 18.30, 26.I 17.30.

Policista Ervīna Dambja ģimene sliktā noskaņojumā ierodas lauku mājā

un sastop Ziemassvētku vecīti. Mazā Marta un brālītis Toms viņu iesaista ģimenes glābšanas plānā. Vecāki sāk gatavoties svētkiem, nenojauzdami, ka Ziemassvētku vecītis ir no cietuma izbēgušais Bruno Circenis.

Lomās: Kaspars Kārklīšs, Jānis Vimba, Inga Tropa, Bille Siliņa, Vilhelms Auders, Marija Grauba, Havjers Garsija, Jēkabs Reinis, Samira Adgezalova, Rihards Lepers, Meinards Liepiņš. Režisors – Aigars Grauba.

Janvāris (2022). Vēsturiska drāma. Ilgums: 1 h 37 min. Vecums: 12+.

20.I 19.30, 21.I 16.30, 24.I 20.00, 25.I 16.30, 26.I 20.00.

1991. gada janvāris. Pēc skolas beig-

šanas Jazis nevar izlemt, kā dzīvot tālāk. Draud iesaukšana Padomju armijā, veidojas pirmās attiecības. Ir 90. gadu sākuma bohēma, paaudzes protests, bet Padomju Latvijā turpinās cīņa par valsts neatkarību, milicijas speciālo uzdevumu vienība OMON draud baltiešu brīvības cīņu apstādīnāt. Cilvēki Rīgā sāk celt barikādes. Jaunie varoņi ir tālu no politiskās dzīves, taču apstākļi viņus ierauj epicentrā un liek izdarīt izvēli. Lomās: Kārlis Arnolds Avots, Alise Dzene, Sandis Runge, Alekss Kazanavičs, Baiba Broka, Artūrs Skrastiņš, Imants Strads, Lauris Dzelzītis, Kaspars Dumburs, Juhans Ulfaks u.c. Režisors – Viesturs Kairiņš.

PĀRDOD

Saulainu **DIVISTABU DZĪVOKLI** Kuldīgā, daudzstāvu mājā.
Tālr. 26490804.

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (355 EUR/paleta), klučšus (135 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 336 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

SIA **AJG plus** pārdod sazāgētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Dāvji Mežs pārdod **MALKU** maisos. Nodrošinām piegādi, pieejams liels daudzums, malka kvalitatīva un sausa. Tālr. 26850057 (Mārtiņš).

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29249578.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

KVIEŠUS, AUZAS. Tālr. 29560864.

KARTUPEĻUS 'Vineta'. Tālr. 26821553.

SIA **Goldingen Berry** (40203433387), licences nr. ZK006826, pārdod **SVAIGAS ZIVIS**. Reņģes, salakas ar piegādi Kuldīgas novadā. PVD 090071. Tālr. 26284210.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI**. Cena: 15 000–25 000 eiro. Tālr. 26553414.

DZĪVOKLI. Tālr. 26444538.

GARĀŽU Kuldīgā vai Kuldīgas novadā. Tālr. 22190033.

Meža, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Izcirtus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsmas, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

AUGOŠUS KOKUS MEŽĀ, paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Autokapsēta pērk un noraksta **NOLIETOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa;

- Meža īpašniekiem:**
- Veicam bezmaksas konsultācijas;
  - Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
  - Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

PATEICĪBA

Izsaku sirsniņu pateicību Kuldīgas slimnīcas ķirurģijas nodaļai un īpaši dr. Smiltānam par kopā jauki pavadīto laiku.
3. palātas pacients

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

SILTINĀM MĀJAS ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

REMONTĒJAM IEKŠTELPAS, koka karkasa montāža, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

VAJADŽĪGI

SIA **KCE** (41203037327) aicina darbā **PALĪGSTRĀDNIEKU ELEKTROMONTĀŽĀ** āra objektos. Pienākumos ietilpst arī smagu materiālu pārvietošana. Vēlama darba pieredze celtniecībā vai elektromontāžā. Samaksa no 840 EUR bruto. Vēlama B kategorijas autovadītāja apliecība. Darbs Kurzemē. Tālr. 25444964.

SIA **Rajaks** (46102003750) aicina darbā lentzāģa **OPERATORU** (darbs ar Talsu lentzāģi). Darbs maiņās, samaksa pēc padarītā. Alga, sākot ar 800 EUR. Tālr. 26228615.

Viss par reklāmu

Kurzemniekā!

Tālrunis 63324881,

e-pasts: sludinajumi@kurzemnieks.lv

kurzemnieks.lv.

LĪDZJŪTĪBAS

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt.*

/M.Zviedre./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību vecākā zemessarga GATA ALKŠŅAZARA ģimenei, viņu pāragri mūžībā pavadot.

Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes štāba kolektīvs

*Uzpūš vējš un pārrauj sveces
mūžu,*

*Aust diena un pārrauj zvaigznes
mūžu,*

*Krīt zvaigzne un pārrauj cilvēka
mūžu.*

/M.Bičuka./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību visai ģimenei, no GATA ALKŠŅAZARA pāragri atvadoties.

VPDK **Bandava**

*Mīlestība ir kāpināta dzīve, bet ik
stunda tuvina mūs nāves vārtiem,
kuriem neviens dzimušais nevar
paiet garām.*

/Z.Mauriņa./

Līdzjūtība Gunāram Alkšņazaram, dēlu zaudējot.

Ināra C.

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un piemiņa kā krāšņs zieds.*

/J.Silazars./

Izsaku dziļu līdzjūtību Dzintrai, dēlu zaudējot.

Aina no Annas draudzes

*No tevis tik daudz bija, ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd.*

/K.Apškrūma./

Visdziļākā līdzjūtība Dzintrai un Inārai, dēlu un vīru GATI pāragri zaudējot.

Kolēģis Andris

*Pieplok zariem putni klusi,
Dienas vidū saule riet.*

/Z.Purvs./

Dzintra, jūtu līdzī tavās bēdās. Izsaku patiesu līdzjūtību.

Ināra Ventas ciemā

*Es aizeju un tomēr palieku –
Gan baltā saulē, gan zilā jūrā,
Gan šalcošā vējā es esmu pie
jums.*

/Ā.Elksne./

Visdziļākā līdzjūtība Inārai Alkšņazarai, vīru pāragri zaudējot.
Organizācija **Tabitas sirds**

*Tu būsi debesīs, zemē,
Tu vējā un saulē,
Tu savējo sirdīs,
Tie tevi neaizmirsīs.*

/V.Kokle-Līviņa./

Visdziļākā līdzjūtība GATA ALKŠŅAZARA ģimenei un piederīgajiem.

VPDK **Suiti**

*Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt
bēdas*

No sirdīm, kas sāpēm pielijušas.

/Ā.Elksne./

Dalāmies dziļā līdzjūtībā ar Dzintru Alkšņazaru, dēlu GATI mūžībā pavadot.

Čaupes rokdarbnieces

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei:
Pārtrūkst stīga, un viss paliek
klus.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Lailai Tamsonei, brāli ZIGURDU BALODI mūžībā pavadot.

Bēni ar ģimenēm

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni,
Bērzos un zvaigznēs.*

/O.Vācietis./

Izsakām vissirsniņgāko līdzjūtību Verai Arhipovai un visiem tuviniekiem, dēlu VIKTORU aizsaulē pavadot. Lai gaišs mūžības ceļš!

Piltenes ielas 6. mājas kaimiņi

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Inai Gedgaudai ar ģimenei, tēvu mūžībā pavadot.

Terapijas nodaļas kolektīvs

*Viss aizgājis, kas izdzīvots un bijis,
Nu dvēselīte debesīs sev jaunu
ligzdu vij.*

/J.Jaunsudrabiņš./

Izsakām līdzjūtību Daigai ar ģimenei, ARVĪDU DUNDURU mūžībā pavadot.

Mājas kaimiņi

*Ir apklusuši soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais
stars.*

/O.Vācietis./

Skumju brīdī esam kopā ar Ralfiņu un ģimenei, no omītes atvadoties.

Nīkrāces pamatskolas 2., 3. klases skolēni, vecāki, klases audzinātāja

LAIKAZĪNAS

Neliels sals un ziemeļvējš

Uz brīdi atgriezies ziemai raksturīgs laiks: visā Latvijā būs sals no dažiem grādiem rietumos līdz –8 austrumos, biežāk uzspīdēs saule, tā vēl nesildīs, taču dienas kļūs gaišākas.

Kopš aizvadītās nedēļas liela uzmanība pievērsta Jēkabpilij, kur plūdu dēļ izsludināta ārkārtējā situācija un daudzi bija spiesti evakuēties. Bīstami paaugstināts

ūdens līmenis šajā Daugavas apvidū palu laikā ir gandrīz regulāri. Kā skaidro speciālisti, šoreiz teju katastrofu izraisīja vairāki apstākļi, tostarp meteoroloģiskie. Situācija palēnām normalizējas, taču Latvijā gaidāms vēsāks periods, kas upēs var radīt jaunus vižņus tur, kur būs lielāks sals.

Nedēļas vidū Latviju šķērsoja ciklons no DA, atnesot spēcīgu

sniegu, pārsvarā slapju, valsts vidienē un austrumos, kā arī daļā Zemgales. Vakar no rīta dažviet bija sasniedzis līdz 10 cm. Sinoptiķi to gan prognozēja, bet daudziem bija pārsteigums, jo nokrišņu zona virzījās šaurā, slīpā joslā. Šim ciklonam bija vēl viena īpatnība – ievērojama temperatūras atšķirība. Esam pieraduši, ka austrumos ir bargs sals, tikmēr rietumos, īpaši

jūras piekrastē, tikai ap nulli. Šoreiz Latgalē nelielu apvidu skāra siltais sektors un izraisīja īslaicīgu temperatūras paaugstināšanos. Atšķirīgi viena ciklona sektori pie mums ir bieža parādība. Līdz Kurzemei sniegs neatnāca, un arī turpmāk būs sauss laiks, bet gaidāms neliels sals, un pūtīs ziemelis.

Viduskurzemē brīvdienas būs daļēji mākoņainas. Aukstākā būs

sestdienas nakts līdz –4 grādiem, dienā ap –1, svētdienas naktī vien pāris grādu zem nulles. Var uzsnigt, bet diena būs siltāka un saulaināka. Ziemas sajūtas radīs arī mērens, bet nemilīgs Z/ZA vējš, brāzmās līdz 11 m/sec. Nedēļas sākumā būs no nulles dienā līdz –2 naktī. Ziemeļi nomainīs DR/DA vēji, trešdien gaidāms sniegs.

Daina Tāfelberga

VĀRDADIENAS

No 21. līdz 28. janvārim

- 21. Agne (83), Agnese (6288), Agnija (693)
- 22. Austris (491)
- 23. Grieta (374), Strauta (5), Rebeka (1200)
- 24. Krišs (456), Ksenija (3198), Eglons (14), Egle (23)
- 25. Sigurds (98), Zigurds (940), Sigvards (22)
- 26. Agneta (228), Agnis (810), Ansis (779)
- 27. Ildze (128), Ilze (11 705), Izolde (66)
- 28. Kārlis (7483), Spodris (85)

Populārākie: Kārlis un Ilze.

Mūžīgi pārsauc citādi

Agneta Krūmiņa, kuldīdzniece, veikala *Gausa* vadītāja bērna kopšanas atvaļinājumā:

– Vārdu, cik zinu, vecāki izvēlējas kopā. Izvēle saistīta ar zviedru grupu *ABBA*, jo viena soliste bija Agneta. Man vārds patīk – tāds stingrs un nelokāms. Nevaru sevi iedomāties ar citu. Ļoti patīk tas, ka mēs, Agnetas, neesam ļoti daudzas. Tas savā veidā pat silda – esam īpašas. Manu vārdu jauc bieži – tā ir mūžīgā problēma... Visbiežāk jauc ar Anetu, Agneti. Bieži, iepazīstoties ar jauniem cilvēkiem, man pārjautā: „Kā bija?” Vai saka: „Wow!” Vai arī uzreiz pasaka: „Es tāpat neatcerēšos.” Bija laiks, kad mani iesauca par Adziņu – tieši tādēļ, ka vārdi juka un īsto nevarēja atcerēties. Bet ikdienā iesauku nav. Parasti, kad draudzeņu bērniņi sāk runāt, es smeļoties saku: „Un tagad saki *Agneta!*” Visus apkārtējos tas uzjautrina, taču citādi bērni mani sauc par to Anetu.

Amanda Gustovska, Agnetas Krūmiņas arhīva foto

JOKI

Kamēr mēs guļam, ienaidnieks nesnauž. Tāpēc jāguļ ilgāk, lai ienaidnieks būtu pārguris.

.....

Uz sola augstskolas auditorijā kāds ieskrāpējis uzrakstu „Šajā vietā tika nežēlīgi nosists laiks”.

.....

Vakarā ejot gulēt, sev apsolīju: „Līdzko rīt piecelšos, sāksu kalnus gāzt!” Otrā rītā atvēris acis, pagriezies uz otriem sāniem un pats sevi paslavēju: „Ļoti labi – nav ko posīt dabu.”

Pirmdien, 23. janvārī,
Mārtiņzālē no 9.00 līdz 13.00
notiks
DONORU DIENA.
Līdzī ņemt pasi, donora
apliecību un sava bankas
konta numuru. Laiņi lūdzam!
Tāl. 26045551.

**PALĪDZĒŠU SAGĀDĀT
JUMS MALKU
NO JŪSU MEŽA
ĪPAŠUMA!**
MĀRTIŅŠ – 20216689

TEĀTRA NAMS
Jūras Vārti

31. janvārī
19.00

Ādolfs Šarls Adāns
Balets
Žizele

Harkivas Nacionālais akadēmiskais operas un baleta teātris (Ukraina)

Bijetes "Bīlešu Paradīze" tirdzniecības tīklā

upbnams

**MEKLĒJAM
DARBINIEKUS
KULDĪGĀ!**

- 1 BŪVDARBU VADĪTĀJA PALĪGU (-DZI)
- 2 PROJEKTU VADĪTĀJA ASISTENTU (-I)

Sūti savu CV uz personals@upb.lv un pievienojies mūsu komandai!

Pilna informācija par vakancēm: www.upb.lv

DR. MAURIŅA KLĪNIKA

Kuldīgas veselības centrā,
Ventspils ielā 12,

VĒNU DIENA.
Trešdien, 1. februārī,
pieņems

Dr. Mauriņa
klīnikas
**ĶIRURGS,
FLEBOLOGS,
dr. med. Ints
Bruņnieks.**

Iepriekšēja pieteikšanās
ārsta maksas konsultācijai
pa tālr. 67374747.

Februāris – medīķu mēnesis –
20% ATLAIDE!

Pieņemam arī pacientus ar ERGO,
IF, BTA, Baltas un Compensa
apdrošināšanas polisēm.

**Mirdza Zīvere
Zigmars Liepiņš**

Par svarīgo

28.01. 16.00

Grupa "Lupa"
Dāvis Jurka,
Ritvars Garoza,
Valters Sprādžs,
Andris Buikis,
Jānis Kalniņš

Producers:
Mūzikas nams
"Dāle"/
Anda
Zadovska

Bijetes "Bīlešu Paradīze" tirdzniecības tīklā

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ
Projektu finansē REACT-EU finansējums pandēmijas krīzes seku mazināšanai.

Sestdien, 2023. gada 21. janvārī plkst. 14:00
E. Vignera Kuldīgas Mūzikas skolas zālē

KONCERTS

Piedalās:
**Patrīcija Bārtula (klavīeres)
Paulīna Bārtula (vijole)
Jana Bārtula (klavīeres)**

Programmā: J. S. Bahs, F. Šopēns, P. de Sarasate, N. Paganini, J. Ivanovs, R. Dubra, u. c.

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv